

Goodwill - att skriva ner eller inte

En kartläggning av argumenten för och emot nedskrivningar av goodwill

GÖTEBORGS UNIVERSITET HANDELSHÖGSKOLAN

Emelie Kopp Johansson och Lina Nordin

Kurs: Redovisning, kandidatuppsats

Ämne: Externredovisning

Kurskod: FEK 335

Handledare: Emmeli Runesson

Termin: HT 2021

Sammanfattning

I bakgrunden berättas det om det gamla regelverket IAS 22 och införandet av dagens regelverk, IFRS 3. Problemen med goodwill är bland annat för sena och för små nedskrivningar och det är något som under lång tid varit ett problem. I problemdiskussionen kommer rapporten in på vad rapporten ämnar att undersöka, vilket är argument för nedskrivningar kontra avskrivningar. Dessa argument kommer att ställas mot IASBs förslag kring regelverket. Syftet är att göra en kartläggning av argumenten som används för och emot goodwillnedskrivningar. Dessutom undersöker vi vilka aktörer som förespråkar nedskrivningar respektive avskrivningar och vad detta grundar sig i. Vårt bidrag inom ämnet är en systematisering av argumenten som används kring goodwillnedskrivningar. För att uppnå vårt syfte genomför vi en dokumentstudie av CL (comment letters) med kompletterande intervjuer.

Referensramen presenterar IASB och IFRS där IASB är de som ger ut IFRS-standards. IAS 22 är det tidigare regelverket för goodwill men ändrades till IFRS 3 2004. En kort förklaring av övergången ges, och sedan kommer förklaringen om hur IFRS 3 och IAS 36 är utformade. Motsvarande standarder är till exempel US GAAP och det finns både likheter och skillnader mellan standarderna. Den största skillnaden är att US GAAP är ett regelbaserat regelverk medan IFRS är ett principbaserat regelverk. DP är en rapport med frågor som IFRS upprättar med syfte att få svar genom CL från olika aktörer runt om i världen. En djupare förklaring av DP görs och även fenomen som *shielding* och *headroom* diskuteras. IASB har undersökt möjligheten att återinföra avskrivningar, men ser inte i dagsläget är aktuellt. Av den anledningen skapas ett DP kring frågan för att få aktörers åsikter. Vidare i referensramen presenteras ledningens incitament, ägares incitament, marknadens inverkan, revisionens roll och nedskrivningar i praktiken.

Resultatet av den kvantitativa studien av CL anger att 77 av 156 (49%) är för att återinföra avskrivningar av goodwill 44 av 156 (28%) är för att behålla nedskrivningar av goodwill medan 35 av 156 (22%) var neutrala i frågan eller uttryckte ingen åsikt. I frågan om de anser att det går att signifikant effektivisera nedskrivningsprövningen utan att öka kostnaden för den, är 85 av 156 (53%) av åsikten att detta inte är möjligt, 20 av 156 (13%) ansåg att detta skulle vara möjligt och 53 av 156 (34%) har neutrala i frågan eller uttryckte ingen åsikt. Därefter presenteras CL som berättar om de olika åsikter som finns kring frågan där organisationer som FAR är för avskrivningar och PWC som är för nedskrivningar, men även en del där de som är neutrala får uttrycka sin åsikt så som KPMG. Många av de som är för avskrivningar ser att det är ett stort problem med att nedskrivningar görs för sent och i för liten utsträckning. De som inte vill införa avskrivningar menar att det inte går att bestämma en nyttjandeperiod på goodwill. De som är neutrala i frågan ser inte att något av alternativen skulle vara bättre än det andra. Två kompletterande intervjuer tillkommer där en redovisningsspecialist och en revisor presenterar sina åsikter på frågan. *Shielding* tas upp som ett problem och förklaras bero på de kassagenererande enheterna. Det finns också en stor ansträngning mellan revisor och kund gällande nedskrivningar då diskussion kring värdering är svår.

Genom analyser dras slutsatser om våra frågeställningar där argumenten går att dela upp i tre delar; redovisningstekniska aspekter, företagsinterna aspekter och yttre faktorer. De redovisningstekniska aspekterna utgörs främst av hur goodwill som tillgång betraktas. De flesta som anser att goodwill är en *wasting asset* är för avskrivningar och de flesta som är anser att goodwill inte är en *wasting asset* är för nedskrivningar. De företagsinterna aspekterna som tas upp både av IASB och andra aktörer är att bland annat att ledningens incitament och attityd har en påverkan på nedskrivningsprövningen. En av de yttre faktorer som anges som argument för avskrivningar att det skulle möjliggöra bättre jämförbarhet mellan företag som växer organiskt och genom förvärv. Frågeställningen kring vilka aktörer som förespråkar nedskrivningar respektive avskrivningar besvaras genom den deskriptiva statistiken som visar att det finns tre aktörer som har en tydlig ståndpunkt i frågan. Banker och bankrepresentanter samt energiföretag är för nedskrivningar och finansföretag är för avskrivningar. Detta grundar troligt i deras incitament som skiljer sig åt. Preferensen för avskrivningar kan grunda sig i kostnaden och tidskonsumtionen i nedskrivningsprövningen och preferensen för nedskrivningsprövningen kan grunda sig i flexibiliteten som nedskrivningsprövningen medför för företagen. En VD på ett företag med resultatbaserad bonus som redovisar högre resultat genom att argumentera för att inte göra en nedskrivning gynnas exempelvis också av nedskrivningsmodellen. Andra aktörer som kan gynnas av nedskrivningar är företag som vill redovisa bättre resultat senare år, som istället tar upp större kostnader tidigt, det vill säga tar ett *big bath*.

Innehållsförteckning

1.	Inledning	1
1.1	Bakgrund.....	1
1.2	Problemdiskussion	2
1.2.1	Syfte	2
1.2.2	Bidrag.....	2
2.	Metod	2
2.1	Rapportens disposition.....	3
2.2	Forskningsetik.....	4
2.3	Källkritik	4
2.4	Urval	5
2.5	Styrkor och svagheter	5
3.	Referensram	6
3.1	Reglering.....	6
3.1.1	IASB	6
3.1.2	IAS 22	6
3.1.3	Övergången	7
3.1.4	IFRS 3 Rörelseförvärv och IAS 36 Nedskrivningar	7
3.1.5	Motsvarande standarder	8
3.1.6	Discussion paper	9
3.2	Tidigare forskning om goodwillnedskrivningar	11
3.2.1	Ledningens incitament	11
3.2.2	Ägares incitament	12
3.2.3	Marknadens inverkan.....	13
3.2.4	Revisionens roll	13
3.2.5	Nedskrivningar i praktiken	14
4.	Empiri	15
4.1	Deskriptiv statistik	15
4.2	Comment letters	17
4.2.1	För avskrivningar	17
4.2.2	För nedskrivningar	20
4.2.3	Neutral/ ingen åsikt	22
4.3	Intervjuer.....	27

4.3.1 Intervju med redovisningsspecialist.....	27
4.3.2 Intervju med auktoriserad revisor	29
5. Analys	30
5.1 Redovisningstekniska aspekter	30
5.1.1 Nyttjandeperiod och wasting asset.....	30
5.1.2 Shielding	31
5.1.3 Svårigheter i nedskrivningsprövningen	31
5.2 Företagsinterna aspekter	32
5.2.1 Ledningens incitament	32
5.2.2 Tidskrävande och kostsam.....	33
5.3 Yttre faktorer.....	33
5.3.1 Harmonisering och jämförbarhet	33
5.3.2 Revision	35
5.3.3 Externa intressenter.....	35
5.4 Skillnader mellan aktörer	36
6. Slutsatser	37
6.1 Vidare forskning	38
Källförteckning	39
Förklaringar/ förkortningar	41
Bilagor.....	41

1. Inledning

1.1 Bakgrund

Goodwill är en post som kan uppstå i balansräkningen i samband med rörelseförvärv. Förenklat kan goodwill beskrivas som differensen mellan köpeskillingen och det verkliga värdet på tillgångarna och skulderna vid förvärvstillfället. Goodwill fördelas sedan ut på en kassagenererande enhet, som förenklat kan sägas vara ett segment eller delar av ett segment. 2004 bestämde International Accounting Standards Board (IASB) att i den efterföljande redovisningen av goodwill ska årliga nedskrivningsprövningar utföras och gav ut IFRS 3 Rörelseförvärv. IFRS 3 ersatte IAS 22 som istället innebar att goodwill skulle redovisas genom avskrivningar. Anledningen till bytet av redovisningsmetod berodde på att IASB ville uppnå högre grad av harmonisering och konvergens mellan de olika redovisningsstandarderna. FASB, USA:s motsvarighet till IASB, hade tre år tidigare infört en liknande ändring i hanteringen av goodwill (Eloff & de Villiers, 2015). Dock uppstod tidigt en diskussion kring om nedskrivningar verkligen ökar värder relevansen i goodwillposten. År 2020 gav IASB ut ett discussion paper (DP) kring IFRS 3 och nedskrivningar av goodwill, och det blev då tydligt att detta är en diskussion som pågår än idag (IASB, 2020). I IASBs DP kom styrelsen, med en liten majoritet på 8 av 14, fram till att nedskrivningar är den bäst lämpade redovisningsmetoden för goodwill. Förespråkare av nedskrivningsmodellen anser bland annat att nedskrivningar tillför mer användbar information till användarna av de finansiella rapporterna. De finns delade meningar kring om goodwill är en så kallad *wasting asset*, det vill säga en tillgång som förbrukas med en bestämbar nyttjandeperiod. Förespråkare av nedskrivningar argumenterar för att goodwill inte är en *wasting asset* medan förespråkare av avskrivningar hävdar att goodwill är en *wasting asset*. De som förespråkar nedskrivningar menar på att avskrivningar inte är lämpligt att tillämpa för goodwill eftersom att de inte är möjligt att bestämma nyttjandeperioden. Förespråkare av avskrivningar menar dock att nedskrivningsmodellen inte fungerat som IASB hade planerat. Istället har det lett till att förvärvs företag gör nedskrivningar i för liten utsträckning men också för sent. Det finns två huvudsakliga anledningar till detta som IASB ser det, att företagsledningen är överoptimistisk och *shielding*. Ledningens överoptimism resulterar i att de värderar framtida kassaflödena kopplade till goodwill för högt som således förhindrar en nedskrivning. Eftersom att nedskrivningsprövningen inte kan ske direkt på goodwill så sker prövningen istället på dess kassagenererande enhet. En kassagenererande enhet kan ha ett antal icke-redovisningsbara tillgångar som kommer att visa sig i nedskrivningsprövningen och resultera i ett högre återvinningsvärde. De icke-redovisningsbara tillgångarna bildar en slags buffert som skyddar goodwill från nedskrivningar och detta fenomen benämns *shielding*. Utöver detta menar förespråkare av avskrivningar att nedskrivningsprövningen är kostsam och tidskrävande, något som avskrivningar hoppas kunna åtgärda (IASB, 2020). Till IASB:s DP har 193 stycken olika comment letters (CL) skickats in som svar. Dessa är skrivna av olika aktörer, bland annat revisionsbyråer, akademiker och olika branschorganisationer såsom FAR och Rådet för finansiell rapportering. Vid läsning av dessa

CL blir det tidigt tydligt att det finns en diskurs kring om nedskrivningar av goodwill bör behållas eller ej även utanför IASBs styrelse.

1.2 Problemdiskussion

Vi vill undersöka vilka argument som läggs fram för och emot goodwillnedskrivningar. IASBs DP avser andra aspekter av IFRS 3 utöver nedskrivningarna, som upplysningskrav och närmare fokus på själva nedskrivningsprövningen. Det vi är intresserade av att undersöka är främst argumenten kring nedskrivningar kontra avskrivningar, det är dock ofrånkomligt att även ta del av diskussionen kring nedskrivningsprövningen när man diskuterar nedskrivning. Kartläggningen av argumenten kommer att ställas mot IASBs egna argument för att se ifall andra aktörer kommer fram till samma slutsats som IASB kring nedskrivningarna. Även vetenskapliga artiklar kring goodwill kommer att användas för att jämföra argumenten i CL mot tidigare forskning i området. Att det finns spridda åsikter i frågan väcker ett intresse för att se om det är aktörer som gynnas av hur den efterföljande redovisningen av goodwill idag, och i så fall på vilket sätt.

1.2.1 Syfte

Studien ämnar att undersöka vilka argument som lagts fram för och emot goodwillnedskrivningar i de CL som inkom till IASBs DP “Business Combinations—Disclosures, Goodwill and Impairment”. Syftet är att göra en kartläggning av diskursen kring goodwillnedskrivningar och vad den grundar sig i. Vi är även intresserade av att undersöka vilka typer av aktörer som förespråkar nedskrivningar respektive avskrivningar samt vad detta grundar sig i.

- Vilka argument har lagts fram för och emot goodwillnedskrivningar? Vad grundar sig argumenten i?
- Vilka typer av aktörer förespråkar nedskrivningar respektive avskrivningar? Hur kan olika incitamentsstrukturer förklara eventuella skillnader mellan aktörer?

1.2.2 Bidrag

Vårt bidrag med studien är en kartläggning över argumenten som inkommit i CL för och emot goodwillnedskrivningar till IASBs DP “Business Combinations—Disclosures, Goodwill and Impairment”. Kartläggningen kan antas motsvara olika aktörers inställning till IFRS 3 Rörelseförvärv år 2020, det vill säga 16 år efter införandet.

2. Metod

I metoden kommer rapportens tillvägagångssätt och processer att beskrivas.

2.1 Rapportens disposition

Denna rapport kommer att ha en kvalitativ forskningsmetod som har genomförts som en dokumentstudie med kompletterande intervjuer med aktörer som påverkas av IFRS-standarder. Varför rapporten är kvalitativ är för att det ska vara en fördjupad analys av ämnet. Den kvalitativa rapporten är induktiv, då vi strävar efter att kunna dra en slutsats i ämnet genom den insamlade datan.

Referensram

I referensramen samlas det in information dels från IFRS 3 Rörelseförvärv och IAS 36 Nedskrivningar och kompletterande vetenskapliga artiklar i ämnet. Detta för att skapa en bakgrund kring ämnet och få läsaren att förstå hur de olika regelverken sett ut, och idag ser ut. Vi vill även att läsaren ska få en uppfattning om hur länge problemen funnits och att man än idag inte är överens om ett perfekt regelverk. Referensramen kommer även att innehålla en del av IASBs DP gällande goodwill, och en förklaring om vad det är. DP:s ges ut varje år i syfte att olika aktörer ska besvara frågorna de ställer. De specifika frågor vi valt ut kan läsas i en bilaga till rapporten. Vi har med en beskrivning av DP i studien för att läsaren ska förstå varför de är användbara för rapportens syfte.

Empiri

I empirin kommer det att finnas en kvantitativ studie som procentuellt visar vad olika aktörer har för inställning rörande avskrivning och nedskrivning av goodwill. Detta för att få en överblick av hur olika aktörers inställning ser ut kring regelverket. Den kvantitativa studien är gjord genom att titta på hur många av aktörernas CL som vill återinföra avskrivning, och hur många som vill behålla nedskrivning. Men också för att undersöka hur många som anser att nedskrivningsprövningen idag går att signifikant effektivisera utan att öka kostnaden, och hur många som inte anser det. Då inte alla CL har ett tydligt ställningstagande i frågorna skapades även en kolumn med "neutral/ ingen åsikt".

Sedan presenteras det sammanfattningar från CL från olika utvalda aktörer. Dessa aktörer har valts ut på grund av sin relevans för rapporten innehåll och för att de har en bred kunskap inom ämnet. Aktörer från olika sektorer har valts ut för att ge en mer nyanserad bild. CL representerar aktörernas åsikter kring ämnet som presenteras i DP. För att få en högre trovärdighet har vi även i denna del av empirin tagit med fler aktörer i ytterligare sammanfattningar under de olika rubrikerna. Detta för att man tydligare ska kunna se vilka slags aktörer som tycker vad men också ge en bättre trovärdighet.

I empirin kommer det även finnas kompletterande intervjuer med en auktoriserad revisor och en redovisningsspecialist. Intervjuerna kommer att rikta in sig på frågeområden snarare än specifika sakfrågor, vilket skapar utrymme för den som intervjuas att ge utförliga och personliga svar. Därför kommer intervjufrågorna att skrivas på ett sätt så att intervjun blir semistrukturerad. Intervjuerna transkriberas och finns med som bilagor till rapporten. Revisorn arbetar på en av *the big four* och vill vara anonym. Hon har arbetat med goodwill länge och har mycket erfarenhet inom området och därför ansågs hon som en relevant intervjuperson.

Redovisningsspecialisten sitter med nedskrivningsprövningarna på Ericsson och även han har arbetat länge med goodwill. Intervjuerna var en bra källa för vår rapport och det gav oss olika perspektiv genom de två olika yrkena. Intervjupersonerna valdes ut för att kunna jämföra med de utvalda CL. Vi ansåg att en revisor och redovisningsspecialist var de som bäst gick att jämföra CL med då många av de utvalda var från revisionsbyråer. Intervjuerna bidrog även med kompletterande information som inte gick att få svar på genom CL. CL gav oss fakta baserat på frågorna som DP gav ut, medan i de kompletterande intervjuerna kunde vi ställa något annorlunda frågor och få ett bredare perspektiv. Under intervjuens gång kunde det också uppstå frågetecken som vi direkt kunde få svar på. I CL var frågorna fasta och vi hade ingen möjlighet att få ett svar utvecklat om det var något som inte var klart. På så sätt kunde vi dra kopplingar i analysen mellan intervjuer och CL och skapa en bredare syn på företagets åsikter.

Analys och slutsats

I analysen kopplar vi ihop referensramen med empirin för att få svar på vår frågeställning. Detta gör vi genom att dela upp analysen i olika delar för att få tydliga svar på våra frågor. Argumenten delas upp i olika områden, de som berör det redovisningstekniska aspekterna av den efterföljande redovisningen av goodwill, de argument som berör företagsinterna aspekter och till sist hur goodwillnedskrivningar påverkar och påverkas av yttre faktorer. Empirin ställs mot tidigare forskning och IASBs egna slutsatser i sitt DP för att undersöka om de de kommit fram till samma slutsatser och ge en nyanserad bild av argumentationen. I slutsatsen kommer vi presentera vad rapporten kommit fram till. Utifrån informationen vi samlat in drar vi slutsatser och besvarar vår frågeställning.

2.2 Forskningsetik

Vi som författare har under tidens gång lärt oss mer om ämnet, och specificerat oss inom ett område gällande goodwill, men har även sedan tidigare förkunskap om goodwill. Att vi som författare inte har stor erfarenhet av goodwill sedan tidigare möjliggör större grad av objektivitet och lägre grad av förutfattade meningar. Respondenterna blev vid intervjutillfället även erbjudna anonymitet för att ge möjlighet för dem att skydda sin identitet. Vid transkriberingen har vi skrivit så exakt som möjligt för att inte vrida på vad som egentligen sagts. Att sätta kommatecken eller liknande vid fel tillfälle kan ändra innebörden av vad intervjuaren egentligen menade. Det är viktigt för validiteten att informationen som vi som rapportskrivare fått till oss används på rätt sätt.

2.3 Källkritik

För att få en så tillförlitlig studie som möjligt har det samlats in data kring samma ämne för att kunna jämföra innehållet i datan, och på så sätt få en uppfattning kring hur relevant den är. Reliabiliteten i rapporten är viktig för att läsaren ska få en sann bild av hur det ser ut (Patel, R. Davidsson, B. 2019). Vid val av vetenskapliga artiklar har vissa valts bort då de inte ansågs vara trovärdiga nog för arbetet, utan handlade mer om författarens personliga åsikter

Informationssökningen har genomförts genom sidor med bra trovärdighet. Vi har bland annat använt oss av Göteborgs universitets supersök för vetenskapliga artiklar. Detta för att inte få med information som inte är riktig, eller för gammal information som idag inte är relevant.

2.4 Urval

Avgränsningar som gjorts i rapporten är bland annat vilka användare av IFRS-standards inom goodwill som vi kommer att intervjua. För att få en tydlig och mer inriktad rapport intervjuas en redovisningsspecialist och en auktoriserad revisor. Vi har försökt få tag på fondförvaltare eller liknande för en intervju men de har tackat nej och hänvisar istället till aktörer med mer kunskap i området.

Det har även gjorts avgränsningar gällande vilka CL som valts ut för rapporten, då vi sökt efter olika argument kring frågan. För att få detta har vi valt ut CL med utförliga svar och trovärdiga författare. Även i den kvantitativa delen av empirin har CL sorterats bort då författarna inte angett vilken organisation de kommer från eller när det framgick att insändaren varit en student. De svaren ansåg inte vi var relevanta eller trovärdiga. Andra urval som gjorts under tidens gång är frågeställning och utrymme för information. För att rapporten inte skulle bli för lång har syfte och frågeställning smalnats av. Studien kommer inte heller att behandla förvärv till för lågt pris.

Det finns även en del urval av sökord som gjorts vid sökande av artiklar. För att få fram artiklar som var relevanta behövde vi smalna av frågan om goodwill. Det gjordes även en viss bedömning av hur gamla artiklar var och då hur relevant informationen i artikeln var idag. Detta gjorde att olika artiklar behövdes jämföras med nyare information för att se om de hade fortsatt relevans för vidare forskning. De flesta av artiklarna vi använt är publicerade nära i tid då det varit ett diskuterbart ämne under en lång tid, och fortfarande är.

2.5 Styrkor och svagheter

En brist i studien är att kartläggningen enbart är av åsikterna i de CL som inkommit samt de intervjuer vi haft. Således kan det enbart ses som en kartläggning av deras åsikter och inte av alla aktörers. Det finns dessutom en svaghet i att alla aktörer som påverkas inte väljer att besvara IASBs DP, investerare är exempelvis en sådan grupp. Många hänvisar just till att informationen från nedskrivningar eller avskrivningar ska vara användbar för användarna av de finansiella rapporterna, bland annat investerare, men få investerare meddelar sina åsikter i frågan.

Styrkor i studien är att de aktörer vars CL är med i rapporten är företag som i högsta grad påverkas av regelverket och har mycket kunskap kring goodwill. Det är även en fördel att vi som författare är objektiva till frågan och inte tidigare arbetat med regelverket i praktiken. På så sätt har vi inte haft en stark åsikt kring frågan om nedskrivning eller avskrivning på goodwill, vilket gör att rapporten inte vinklas.

3. Referensram

I referensramen etableras de teorier som kommer användas i analysen.

3.1 Reglering

3.1.1 IASB

IASB är organisationen som ger ut IFRS-standarder. Processen för att ge ut en standard börjar med att IASB ser över vilka redovisningsområden som kan behöva regleras och ifall en standard är nödvändig. Därefter forskar IASB i området och ger ut ett DP och ber om att få in svar från olika aktörer i form av CL. Om det framkommer från svaren att det finns behov för en ny standard så börjar processen att formulera eller omformulera en standard. Därefter ger IASB ut ett exposure draft som innehåller ett förslag på hur standarden kan se ut, efter återkoppling på exposure draft:et ger slutligen IASB ut sin standard. Efter att de har gett ut en standard gör de en så kallad *Post-implementation Review*, det vill säga en utvärdering av standarden. Beroende på utfallet i utvärderingen kan IASB även välja att påbörja ett nytt forskningsprojekt kring standarden (IFRS, 2021). När IASB genomförde en *post-implementation review* av IFRS 3 2015, kom de fram till att ytterligare åtgärder skulle vidtas. En av åtgärderna var att undersöka goodwill och nedskrivningar ytterligare och resulterade i att IASB år 2020 gav ut ett DP vid namn "Discussion Paper: Business Combinations—Disclosures, Goodwill and Impairment" (IASB, 2020). Till detta DP har det inkommit CL från bland annat revisionsbyråer, finansföretag och branschorganisation som FAR.

3.1.2 IAS 22

De tidigare reglerna som fanns inom IAS 22 år 2003 innehöll avskrivningar av goodwill. Ett företag med goodwill var tvungen att göra avskrivningar, som blev en kostnad och påverkade företagets resultat. Dessa avskrivningar kunde ha lång avskrivningstid och på så sätt förbättra företagets resultat. Vid 2000 var avskrivningstiden tillåten att vara 10 år, men när företag började tänja på reglerna och ha längre avskrivningstid började diskussioner kring längre avskrivningstid. De längre avskrivningstiderna skulle inte få missbrukas och därför införde man regler och riktlinjer för hur man skulle bestämma avskrivningstiden. Problemet med långa avskrivningstider blev att företagets resultat inte visade deras rätta ekonomiska situation. De redovisade i vissa fall högre resultat än vad de egentligen hade, och gav externa intressenter en felaktig bild (Lorentzon & Ekberg, 2007).

Avskrivningar av goodwill påverkar inte företagets kassaflöde löpande och många av förvärven som görs sker ofta med egna aktier som betalningsmedel. Detta gör att man i kassaflödet inte ser påverkan på goodwill direkt när det sker, utan hamnar istället i en annan period (Lorentzon & Ekberg, 2007).

3.1.3 Övergången

År 2001 gav FASB ut standarden SFAS 142 vilket innebar en förändring från avskrivningar av goodwill till enbart nedskrivningar. En ändring som genomfördes i ett försök att uppnå högre transparens i den efterföljande redovisningen av goodwill. Studier visar på att värdering till verkligt värde bättre avspeglar den ekonomiska verkligheten jämfört med bara avskrivningar av goodwill. År 2004 gav IASB ut standarden IFRS 3 som ersatte föregångaren IAS 22. Detta i ett försök att uppnå högre grad av konvergens och harmonisering i de internationella redovisningsstandarderna, dessutom i ett försök att öka kvaliteten i redovisningen. Dock uppstod en diskussion redan då angående om denna ändring leder till högre värderelevans (Eloff & de Villiers, 2015). Denna diskussion kvarstår än idag, 17 år senare.

3.1.4 IFRS 3 Rörelseförvärv och IAS 36 Nedskrivningar

Goodwill är en redovisningspost som uppstår i samband med rörelseförvärv. Rörelseförvärv definieras enligt IFRS 3 Rörelseförvärv:

En transaktion eller annan händelse i vilken en förvärvare erhåller det bestämmande inflytandet i en eller flera verksamheter/rörelser. Transaktioner mellan jämbördiga parter är också rörelseförvärv såsom termen används i denna standard.

(IFRS 3 Rörelseförvärv, 2004)

Vid förvärvstidpunkten ska förvärvaren genomföra en förvärvsanalys där identifierbara tillgångar och skulder ska värderas till verkligt värde. Goodwill beräknas vid förvärvstidpunkten enligt IFRS 3 Rörelseförvärv:

32. Förvärvaren ska redovisa goodwill från och med förvärvstidpunkten, beräknad som summan av (a) minus (b) nedan

a. summan av

i. den överförda ersättningen värderad enligt denna standard, som normalt kräver verkligt värde per förvärvstidpunkten (se punkt 37),

ii. beloppet för eventuella innehav utan bestämmande inflytande i det förvärvade företaget värderade enligt denna standard, och

iii. i ett rörelseförvärv som genomförs i steg (se punkterna 41 och 42), det verkliga värdet per förvärvstidpunkten på förvärvarens tidigare egetkapitalandel i det förvärvade företaget.

b. nettot per förvärvstidpunkten av beloppen för de identifierbara förvärvade tillgångarna och övertagna skulderna värderade enligt denna standard.

(IFRS 3 Rörelseförvärv 2004)

Förenklat kan goodwill beskrivas som differensen mellan köpeskillingen och tillgångarna/skulderna upptagna till verkligt värde vid förvärvstillfället. Goodwill kan ses som de immateriella tillgångarna som ej är redovisningsbara eller identifierbara. Skulle tillgångarna och skulderna överstiga köpeskillingen har det förvärvande företaget istället gjort ett förvärv till lågt pris, detta kommer dock inte behandlas ytterligare i studien.

Fokus i vår studie kommer att vara på hur goodwill redovisas efterföljande perioder. IFRS 3 Rörelseförvärv (2004) uppger att goodwill vid varje räkenskapsår ska testas för nedskrivning enligt IAS 36 Nedskrivningar. Redovisad goodwill utgörs av beloppet som redovisas vid förvärvstidpunkten med avdrag för ackumulerade nedskrivningar.

Goodwill är beroende av andra kassagenererande enheter när det kommer till upphov av kassaflöden. Därför fördelas goodwill på en eller flera kassagenererande enheter vid förvärvstillfället. Ifall goodwill inte kan fördelas på kassagenererande enheter baserat på annat än en godtycklig grund, kan det istället kopplas till en grupp av kassagenererande enheter (IAS 36, 2004). Kassagenererande enhet är ett centralt begrepp i IAS 36 och definieras enligt:

En kassagenererande enhet är den minsta identifierbara grupp av tillgångar som vid en fortlöpande användning ger upphov till inbetalningar som i allt väsentligt är oberoende av andra tillgångar eller grupper av tillgångar.

(IAS 36 Nedskrivningar 2004)

Vid den årliga prövningen av nedskrivningsbehovet ska goodwill, tillsammans med den kassagenererande enheten eller den gruppen av kassagenererande enheter som den tilldelats, jämföras med dess återvinningsvärde. Om återvinningsvärdet är större än det redovisade värdet för goodwill krävs ingen nedskrivning. Vid händelse att goodwill enbart har koppling till de kassagenererande enheterna ska nedskrivningsbehovet prövas så fort en indikation på värdeminskning uppstår. Nedskrivningsbehovet testas då exklusive goodwill (IAS 36, 2004).

Återvinningsvärdet definieras i IAS 36 (2004) som det högsta av 1) det verkliga värdet med avdrag för försäljningskostnader för en kassagenererande enhet eller 2) nyttjandevärdet. Nyttjandevärdet för en kassagenererande enhet ska beräknas genom att göra en uppskattning för framtida kassaflöden samt genom diskontering av dessa. Värderingen ska representera det förväntade nuvärdet av den kassagenererande enheten (IAS 36, 2004). Om prövningar av nedskrivningsbehovet visar att en nedskrivning behöver göras ska goodwill för den kassagenererande enheten i första hand skrivas ner, därefter den faktiska kassagenererande enheten. När en nedskrivning av goodwill har utförts kan denna inte återföras (IAS 36, 2004).

3.1.5 Motsvarande standarder

Regelverket IFRS motsvarighet i USA är US GAAP. US GAAP är ett regelbaserat regelverk som bara används i USA. Det finns många likheter med de två regelverken då båda tar upp

olika finansiella rapporter som intäktsredovisning och balansräkning med mera. De båda regelverken tillämpar prövning av nedskrivningsbehov av goodwill. Paul André et al. (2016) berättar i sin rapport om skillnader i hur värdering av goodwill sker i de olika regelverken. US GAAP har specificerat sig på hur marknadsvärdet skiljer sig från det bokförda värdet. De kom fram till att genom att använda IFRS regelverk fick man fram en siffra på avkastningen av tillgångarna som gav en mer rättvisande bild än US GAAPs regelverk. När de sedan skulle jämföra goodwillposterna så kan de se att det procentuellt inte skiljer sig mycket i den värderingen hos någon av regelverken. US GAAP och IFRS visar båda bra resultat på hur man värderat i redovisat värde och vad marknadsvärdet är. Även om de båda regelverken är lika så kommer man i artikeln fram till en slutsats om att det görs mer nedskrivningar i företag som omfattas av US GAAP. När det finns indikation på att potentiellt göra en nedskrivning så hade US GAAP större sannolikhet att göra det, och också att göra det med en större procent. Den största skillnaden mellan regelverken är att IFRS är principbaserad, vilket innebär att företagen har friare händer att redovisa. Varför den är principbaserad är då den berör olika länder i Europa med olika lagar, som behöver anpassa sin redovisning därefter. US GAAP gäller för bara för USA, och har därför inte lika spridda lagar och regler och har därför lättare att införa ett regelbaserat regelverk (Buisman, 2007).

I december 2020 meddelade FASB att de preliminärt har beslutat kring att återinföra avskrivningar av goodwill. Detta ska då ske linjärt över en 10-årsperiod. Företag skulle dock få avvika från 10-årsperioden om de kan rättfärdiga en annan nyttjandeperiod (Lugo, 2020).

3.1.6 Discussion paper

DP är en rapport som IFRS utfärdar med syfte att få svar genom CL från olika aktörer runt om i världen. Nedan presenteras delar från det IASBs DP "Discussion Paper: Business Combinations—Disclosures, Goodwill and Impairment" som gavs ut kring IFRS 3 och IAS 36.

DP:t är uppdelat i sektioner och numrerade frågor, den sektion som är mest relevant utifrån vår frågeställning är sektion 3 och främst fråga 7. Sektion 3 behandlar frågeställningen kring om nedskrivningar eller avskrivningar är bäst lämpade för den efterföljande redovisningen av goodwill. Sektionen behandlar även ifall det är möjligt att effektivisera nedskrivningsprövningen signifikant utan att höja kostnaden för den. Sektionen behandlar även ifall företag ska presentera totalt kapital exklusive goodwill i balansräkningen, detta är dock inget vi fokuserar på i rapporten.

Vidare förklarar IASB att de funnit två huvudsakliga anledningar till att prövningen av nedskrivningsbehovet inte resulterat i att kostnaderna tas upp i resultaträkningen i tid. Dessa två anledningar är 1) ledningens överoptimism och 2) så kallad "*shielding*".

Som nämnt tidigare i referensramen förutsätter nedskrivningsprövningen att ett antal antaganden görs. IASB menar att vissa intressenter anser att ledningens överoptimism ofta har en betydande påverkan på vilka antaganden som görs. Ledningen kan ha incitament till att göra fördelaktiga antaganden och studier visar att det finns chefer som gör antaganden och

bedömningar för att det ska gynna dem personligen. IASB fortsätter att för optimistiska antaganden kring exempelvis kassaflöden bäst regleras av revisorer och andra granskare och att en förändring av standarden inte skulle åtgärda detta.

Shielding är ett annat fenomen som resulterar i att nedskrivningarna sker i för liten utsträckning och för sent. *Shielding* syftar till att en kassagenererande enhet ofta har så kallad *headroom* och att detta skyddar förvärvat goodwill från nedskrivningar. *Headroom* beskrivs av IASB som:

The headroom of a cashgenerating unit is the amount by which its recoverable amount exceeds the carrying amount of its recognised net assets—including goodwill.

(IASB, 2020)

Headroom kan alltså beskrivas som differensen mellan det redovisade värdet på den kassagenererande enheter inklusive goodwill och återvinningsvärdet. Det vill säga en slags buffert som resulterar i att goodwill skyddas mot nedskrivningar. *Headroom* består av icke-redovisningsbara tillgångar, exempelvis internt genererad goodwill och personalstyrkan. Konsekvensen av detta är att en nedskrivning av goodwill först sker när all *headroom* har eliminerats. Med andra ord kan ett förvärv underpresteras (sett till förväntan) utan att nedskrivningar görs eftersom att värdeminskningen kommer att reducera den kassagenererande enhetens *headroom* i första hand. IASB har undersökt om det går att effektivisera nedskrivningsprövningen till en inte allt för stor kostnad men vidhåller att detta inte är möjligt.

Vidare har IASB undersökt möjligheten att återinföra avskrivningar av goodwill, med argumenten att avskrivningar skulle förenkla nedskrivningsprövningen och gör den mindre kostsam. Samt att avskrivningar är enklare att applicera och skulle minska risken för att goodwill-posten blir övervärderad. IASB skriver att förespråkare av avskrivningar av goodwill uppger något eller några av följande argument:

- a. *the Post-implementation Review (PIR) of IFRS 3 suggests that the impairment test is not working as the Board intended (paragraph 3.58);*
- b. *carrying amounts of goodwill are overstated and, as a result, a company's management is not held to account for its acquisition decisions (paragraphs 3.59–3.62);*
- c. *goodwill is a wasting asset with a finite useful life, and amortisation would reflect the consumption of goodwill (paragraphs 3.63–3.65); and*
- d. *amortisation would reduce the cost of accounting for goodwill (paragraphs 3.66–3.67).*

(IASB, 2020)

Vidare argumenterar vissa intressenter att goodwill visst har en bestämbar nyttjandeperiod och bör behandlas i redovisningen därefter. Det är också därför de anser att goodwill bör skrivas av i den perioden som de ekonomiska fördelarna erhålls. Sammanfattningsvis är argumenten

för avskrivningar att de bättre avspeglar konsumtionen av goodwill men till ett mindre kostsamt tillvägagångssätt.

Förespråkare av att behålla nedskrivningar av goodwill uppger istället något eller några av dessa argument:

- a. *the impairment-only model provides more useful information than amortisation (paragraphs 3.70–3.74).*
- b. *if applied well, the impairment test achieves its purpose. The PIR of IFRS 3 and the Board’s subsequent research have not found new evidence that the test is not sufficiently robust (paragraphs 3.75–3.80).*
- c. *acquired goodwill is not a wasting asset with a finite useful life, nor is it separable from goodwill subsequently generated internally (paragraphs 3.81–3.82).*
- d. *reintroducing amortisation would not save significant cost (paragraph 3.83).*

(IASB, 2020)

Det huvudsakliga argumentet för nedskrivningar av goodwill är att det förser investerare med mer användbar information. Dessutom hävdar de istället att det inte alls går att bestämma nyttjandeperioden för goodwill. När IASB hade en omröstning om nedskrivningar eller avskrivningar röstade en liten majoritet fram att de ska behålla nedskrivningsmodellen. Vidare menar IASB att varken nedskrivningar eller avskrivningar kan mäta framgången hos ett förvärv. Eventuellt hade upplysningskrav kunnat fylla den funktionen (IASB, 2020).

Rapportens CL kommer framförallt att besvara fråga 6 och 7 i DP gällande goodwill. Fråga 6 handlar bland annat om företag ser att det finns en möjlighet att ändra på dagens nedskrivningsprövning. Därefter får företagen och organisationerna möjlighet att diskutera hur detta skulle kunna ske samt för och nackdelar med de olika alternativen. Huvudfrågan i fråga 7 är om företagen håller med om det presenterade förslaget från IASB, om att inte återinföra avskrivning. Även här finns utrymme för diskussion kring för och nackdelar men också om deras syn på goodwill har ändrats över åren (IASB, 2020). Dessa frågor finns bifogade i bilagor till rapporten.

3.2 Tidigare forskning om goodwillnedskrivningar

3.2.1 Ledningens incitament

Som nämnts tidigare bygger prövningarna av nedskrivningsbehovet på egna bedömningar vilket lämnar utrymme för subjektivitet. På grund av detta finns det anledning att tro att VD:ns beteende kan påverka hur nedskrivningarna av goodwill hanteras i företaget. Ett karaktärsdrag som visat sig ha en stor inverkan på nedskrivningarna är VD:ns självförtroende, mer specifikt i fall av överdrivet självförtroende. Det har visats att VD:ar med ett överdrivet självförtroende är mer benägna att göra nedskrivningar för sent samt att de sällan informerar investerarna om

det faktiska värdet på goodwill. Anledningar till detta är att en nedskrivning av goodwill kan ses som ett publikt erkännande av att ett förvärv varit misslyckat, något som en VD med överdrivet självförtroende motvilligt medger. Dessutom är en VD med överdrivet självförtroende benägen att tro att hen kan vända på trenden, det vill säga kunna skapa positiva kassaflöden istället (Killins et al, 2021). Vid prövningarna av nedskrivningsbehovet görs ett antal antaganden och bedömningar av högt uppsatta inom företaget. Således kommer deras subjektiva tro på företaget och deras subjektiva tankar om framtiden att påverka hur utfallet i prövningen blir. Killins et al (2021) fann ett samband mellan att en VD:s självförtroende påverkade tidpunkten och bedömningar för nedskrivningarna. Detta indikerar exempelvis att VD:ns intentioner kan ha en inverkan på hur utfallet i prövningen av nedskrivningsbehovet blir. Alltså går det inte att utesluta att förvärvsföretag på ett fördelaktigt sätt nyttjar prövningarna av nedskrivningsbehovet. Johansson et al (2016) uppger att nedskrivningarna sällan sker allt eftersom att de ekonomiska fördelarna blir realiserade. Istället byggs en buffert upp som kommer att skydda goodwill-posten från nedskrivningar. En konsekvens av detta är att det är svårt för användarna av de finansiella rapporterna att tyda om förvärven varit lyckade eller ej.

Nedskrivningar är något som kan förekomma när ett företag ska göra ett så kallat *big bath*. Att ett företag tar ett *big bath* innebär att företaget tar kostnader av engångskaraktär en period där företaget kan skylla resultatet på yttre omständigheter. Exempel på sådana yttre omständigheter är exempelvis lågkonjunktur, covid-19 men också byte av VD. Ett företag kan alltså göra en nedskrivning i en period där resultatet redan är sämre än väntat och således minska kostnaderna i efterföljande perioder och underlätta för företaget att nå sina mål. En nytillsatt VD kan ha incitament att ta ett *big bath* under sin första period för att förbättra resultatet längre fram. Under 2002 när FASB införde nedskrivningar av goodwill kunde studier visa att goodwillnedskrivningar var signifikant kopplade till byte av VD. Dock finns studier som pekar på att den opportunistiska användningen av goodwillnedskrivningar i samband med VD-byte har avtagit (Jordan & Clark, 2015).

3.2.2 Ägares incitament

När reglerna kring goodwill ändrades så ändrades även sättet att värdera goodwill, då man nu värderar till verkligt värde. Detta har skapat en diskussion kring hur relevant värderingen är jämfört med innan införandet av IFRS. När det gjordes avskrivningar av goodwill kunde man inte se ett samband med de ekonomiska fördelar som företaget skulle generera och de avskrivningar som gjordes. Detta skapade då inget värde för aktieägarna då storleken på avskrivningarna inte sa något om aktieavkastningen. Detta är en av fördelarna för aktieägarna med införandet av IFRS, och värder relevansen ökade för fler intressenter (Hamberg, 2014).

Nedskrivningar av goodwill skapar en direkt påverkan på avkastningen på aktier under den period som nedskrivningen sker. Då goodwill uppstår vid förvärv och representerar framtida värden av ekonomiska fördelar så får det en direkt påverkan om värdet skrivs ned. De ekonomiska fördelarna ses då inte vara lika stora för aktieägarna som de tidigare gjort. Hur företag undviker dessa problem är genom att redovisa höga kostnader redan innan

nedskrivningar sker, för att det inte ska bli ett så stort hopp och därmed stor aktienedgång. Problemet för aktieägarna med att fokusera på nedskrivningarna är att många företag kan manipulera hur stora nedskrivningar som görs. Nedskrivningar görs inte alltid i tid och kan då hamna i en annan period. Då nedskrivningarna framförallt säger något om aktieavkastningen i perioden de görs i, så kan det ge en missvisande bild för aktieägare. Nedskrivningarna av goodwill säger inte mycket om det ekonomiska tillståndet på lång sikt. För aktieägare är det svårt att få fram en långsiktig prognos genom att kolla på nedskrivningar av goodwill som görs i en period (Hamberg, 2014).

3.2.3 Marknadens inverkan

Goodwill är en konsekvens av att ett företag gör ett rörelseförvärv. Begreppet förvärvsföretag nämns i rapporten och då åsyftas företag som gör rörelseförvärv. Det finns flera anledningar till varför företag kan göra förvärv. Det kan kopplas till att ett företag har det som tillväxtstrategi, men även en rad andra anledningar. Dels kan förvärv göras för att förbättra den ekonomiska prestationen hos det förvärvande företaget, detta genom att kunna reducera kostnader och öka marginaler. Det kan också användas för att accelerera marknadstillgången för att nå sin målgrupp, det vill säga genom att öka räckvidden med förhoppningen att öka omsättningen. Ett annat incitament till att göra förvärv är att få tillgång till ny teknik snabbare än vad det skulle ta att utveckla den nya tekniken själv. Dessutom håller företaget då borta den nya tekniken från konkurrenter. Ett företags skalbarhet kan också vara en anledning till att göra ett förvärv, tanken är då att skalbarheten ska gynna det förvärvande företaget i form av effektivitet eller kostnadsreducering. En annan strategi är att förvärva företag när de är i ett tidigt stadie och utveckla företaget, detta medför dock stora risker (Goedhart et al, 2017). Nedskrivningar av goodwill förväntas representera hur lyckat förvärvet varit och då med avseende på det förvärvade företagens motiv bakom förvärvet. Exempelvis ifall ett förvärvsföretag gjort ett förvärv av ett mindre företag med tanken att det ska ge upphov till ekonomiska fördelar i framtiden. Värderingen av goodwill baseras då på de förväntade framtida kassaflödena som förvärvet har kopplat till sig. Vid händelse av nedskrivning av goodwill indikeras att förvärvet varit misslyckat i viss grad samt att de förhoppningar som fanns vid förvärvstillfället inte uppfyllts.

3.2.4 Revisionens roll

Som nämnt tidigare medför en nedskrivningsprövning där det krävs att ett antal bedömningar görs. Som revisor medför detta en problematik i att säkerställa att prövningen är korrekt utförd. En revisor behöver säkerställa att bedömningarna är baserade på verifierbar bevisning och att utföraren har haft rätt kompetens. Övergången från avskrivningar till nedskrivningar av goodwill medförde även större vikt vid granskningen av ledningens bedömningar. En oro har dock uttryckts kring att revisorerna inte har tillräckligt stor erfarenhet kring att granska bedömningarna av verkligt värde som vid nedskrivningsprövningarna. Ytterligare finns det ett antal områden som är svåra verifiera för en revisor, bland annat diskonteringsräntan, framtida kassaflöden och identifiering av kassagenererande enheter. Den svårbedömda naturen hos nedskrivningsprövningen kan komma att medföra spänning mellan revisorn och den

förberedande enheten av de finansiella rapporterna. Ytterligare ett problem uppstår eftersom att många företag anlitar ett oberoende företag för att göra bedömningar av de kassagenererande enheterna och goodwill-posten. De professionella bedömningarna är svåra att objektivt verifiera för en revisor. Studier visar på att revisorer som jobbar på ett big-4 företag är mer benägna att genomdriva efterlevnad av IFRS. Detta beror på att big-4 företags anseende riskerar att bli mer påverkat av felrapportering jämfört med andra revisionsföretag (Bepari & Mollik, 2015). Det finns även en bild av att revisorns kunskap främst ligger i att granska det förflutna och inte lika mycket i att prognostisera framtiden. Detta blir problematiskt då en nedskrivningsprövning består av prognostiserade framtida kassaflöden. Dessutom uppstår en konflikt då ledningens och revisorns intressen motstrider varandra i fallet av nedskrivningsprövningen. Ledning tenderar att vilja maximera företagets värde vilket kan leda till överoptimistiska värderingar av de framtida kassaflödena, medan revisorn vill minimera företagets felvärderingar. I en studie 2009 tillfrågades 2500 stycken ekonomichefer vilken den största utmaningen var vid den senaste nedskrivningsprövningen och flera svarade revisionsproblem. Det förstärker tron om att nedskrivningsprövningar skapar spänningar mellan revisorn och de som förbereder de finansiella rapporterna (Ayres et al, 2018). Ayres et al (2018) finner i sin studie att det finns ett samband mellan att nedskrivningar av goodwill utförs och att revisorn avskedas av företaget. De menar fortsatt att detta kan skapa en rädsla hos revisorn att företaget ska byta revisionsbyrå vilket kan leda till partiskhet i granskningen.

3.2.5 Nedskrivningar i praktiken

Hur en standard tillämpas i praktiken hos företag kan skilja sig från hur det beskrivs i regelverken. I en studie kring hur danska företag hanterar prövningarna av nedskrivningsbehovet (Petersen & Plenborg, 2010) framkommer att flera områden kunde identifieras som utgjorde osäkerheter i prövningarna. Dels var det flera företag som inte identifierade kassagenererande enheter i enlighet med IAS 36. Flera företag tog inte heller med företagstillgångar i prövningarna, vilket också strider mot IAS 36. Flera företag har även svårigheter med att värdera återvinningsvärde och diskonteringsräntan innan skatt. Företagen har också svårigheter när det kommer till att justera diskonteringsräntan och kassaflödena med risk. Studien visar också att majoriteten använder nyttjandevärdet för att värdera goodwill och majoriteten använder en *discounted cashflow*-modell för att värdera nyttjandevärdet. Studien konstaterar också att det vid tillfället inte finns en vedertagen praxis för hur prövningarna av nedskrivningsbehovet ska genomföras. Studien identifierar fem olika faktorer som kan påverka varför prövningarna av nedskrivningsbehovet skiljer sig åt mellan olika företag. Storleken på företaget, då ett större företag har en större möjlighet att anskaffa sig rätt kompetens för att värdera goodwill-posten. Storleken på goodwill-posten eftersom att företag vars goodwill utgör en mindre del av balansomslutningen, troligt spenderar mindre tid på att värdera posten. Att använda samma värderingsmodeller vid värdering av kassagenererande enheter skulle öka konvergensen mellan företagen och minska risken för fel. Erfarenheten hos personen som utför prövningarna spelar också en väsentlig roll, eftersom att en person med längre erfarenhet är mer benägen att agera konsekvent. Dessutom är företag som har systematiserat sina prövningar av nedskrivningsbehovet mindre benägna att agera inkonsekvent. Petersen & Plenborg (2010) menar dock i artikeln att det som främst motverkar felaktigheter är att prövningarna utförs av

personer med lång erfarenhet samt att manualer för prövningarna utvecklas. Detta pekar på att systematisering av prövningarna troligt ökar företagens chans att agera konsekvent i prövningarna.

Det finns mycket information kring goodwill's regelverk och olika aktörer som påverkas. De olika argumenten som finns hos olika utvalda aktörer läses i empirin, men många av argumenten till deras åsikter baseras på ovanstående fakta. Vilka för- och nackdelar det finns med nedskrivningar är en ganska delad fråga inom olika branscher, men det finns många företag och organisationer som har åsikter i frågan.

4. Empiri

Empirin inleds med den deskriptiva statistiken, som är en kvantitativ studie. Där finns en tabell med procentsatser om vad de olika CL tycker i frågan om det är nedskrivningar eller avskrivningar som regelverket ska innehålla. I den kvantitativa studien besvaras också en fråga om dagens nedskrivningsprövning går att ändra på. Därefter kommer en del med CL från företag och organisationer som är för avskrivningar, sedan en rubrik för de som är för nedskrivningar och slutligen för de CL som är neutrala i frågan eller inte uttrycker en stark åsikt. I slutet av empirin finns även två intervjuer varav den ena är med en redovisningsspecialist och den andra en auktoriserad revisor. Frågorna som ställts är liknande de som IASBs DP innehöll. Frågorna vi ställde oss var vilka argument som läggs fram för och emot nedskrivningar samt om det går att identifiera vilka typer av aktörer som förespråkar nedskrivningar respektive avskrivningar.

4.1 Deskriptiv statistik

I dokumentstudien framkom att 77 av 156 CL, det vill säga 49% är för att återinföra avskrivningar av goodwill. Ytterligare 44 av 156, det vill säga 28%, är för att behålla nedskrivningar av goodwill medan 35 av 156, 22%, var neutrala i frågan eller uttryckte ingen åsikt. I frågan om de anser att det går att signifikant effektivisera nedskrivningsprövningen utan att öka kostnaden för den, är 85 av 156, 53%, av åsikten att detta inte är möjligt. 20 av 156, 13% ansåg att detta skulle vara möjligt och 53 av 156, 34%, har neutrala i frågan eller uttryckte ingen åsikt.

Tabell 1. Deskriptiv statistik över samtliga CL.

Nedskrivning och avskrivning			Effektivisering av nedskrivningsprövning möjlig?		
Nedskrivning	Avskrivning	Neutral/ingen åsikt	Nej	Ja	Neutral/ingen åsikt
28,21%	49,36%	22,44%	53,21%	12,82%	33,97%
44	77	35	83	20	53

Den största gruppen av aktörer som skickat in CL var branschorganisationer. Med branschorganisationer menas organisationer som exempelvis olika länders standardsättare

inom redovisning, organisationer bestående av revisorer och andra ideella organisationer som är verksamma inom reglering av redovisning. Totalt skickade 67 stycken branschorganisationer in CL och av dessa var 30 av 67, 45%, för att återinföra avskrivningar. 19 av 67, 28%, var för att behålla nedskrivningar och 18 av 67, 27% var neutrala eller uttryckte ingen åsikt. Vidare var en majoritet 40 av 67, 60%, överens om att nedskrivningsprövningen inte går att signifikant effektivisera utan att öka kostnaden. 11 av 67, 16%, anser att detta är möjligt och 16 av 67, 24%, är neutrala i frågan eller uttryckte ingen åsikt.

Den näst största gruppen av aktörer var revisorer, då både enskilda revisorer och revisionsföretag och bestod totalt av 18 stycken. 8 av 18, 44%, var för att behålla nedskrivningarna och 7 av 18, 38% var för att återinföra avskrivningar. Resterande 3 av 18 var neutrala eller uttryckte ingen åsikt i frågan. 7 av 17, 38% ansåg att nedskrivningsprövningen inte går att signifikant effektivisera utan att öka kostnaden. 4 av 18, 22%, trodde att detta var möjligt och resterande 7 av 18, 38%, var neutrala eller uttryckte ingen åsikt i frågan. Resterande resultat redovisas i tabellen nedan. De grupper av aktörer som tas upp i tabellen är de som består av 4 eller fler CL.

Tabell 2. Deskriptiv statistik över CL uppdelat i grupper.

Grupp	Antal	Nedskrivning och avskrivning			Effektivisering av nedskrivningsprövning möjlig?		
		Nedskrivning	Avskrivning	Neutral/ingen åsikt	Nej	Ja	Neutral/ingen åsikt
Akademiker	15	33,33%	40,00%	26,67%	33,33%	13,33%	53,33%
		5	6	4	5	2	8
Bank och bankrepresentant	8	12,50%	75,00%	12,50%	62,50%	0,00%	37,50%
		1	6	1	5	0	3
Branschorganisation	67	28,36%	44,78%	26,87%	59,70%	16,42%	23,88%
		19	30	18	40	11	16
Energiföretag	8	0,00%	87,50%	12,50%	50,00%	0,00%	50,00%
		0	7	1	4	0	4
Finansföretag	9	55,56%	44,44%	0,00%	55,56%	22,22%	22,22%
		5	4	0	5	2	2
Företagsrepresentant	10	10,00%	50,00%	40,00%	40,00%	0,00%	60,00%
		1	5	4	4	0	6
Intresseorganisation (investorare) & investorare	10	40,00%	40,00%	20,00%	60,00%	10,00%	30,00%
		4	4	2	6	1	3
Revisorer	18	44,44%	38,89%	16,67%	38,89%	22,22%	38,89%
		8	7	3	7	4	7
TMT (Technology, Media & Telecom)	4	0,00%	50,00%	50,00%	50,00%	0,00%	50,00%
		0	2	2	2	0	2

4.2 Comment letters

Dessa CL nedan är svar från olika företag och organisationer och har inkommit som svar på IASBs DP "Discussion Paper: Business Combinations—Disclosures, Goodwill and Impairment". Huvudfokus är på hur organisationerna och företagen ställer sig i frågan kring avskrivningar kontra nedskrivningar av goodwill. Frågorna i discussion paper:et återfinns i bilaga 1.

De CL som har en grundlig sammanfattning har valts på grund av deras expertkunskaper i området. Flera revisionsbyråer har valts, dels på grund av deras djupa kunskap i området i egenskap av revisorer med god kunskap i redovisningsområdet. Men revisionsbyråerna har även valts då de är verksamma globalt och därmed kan bidra med en bredare bild. Att många revisionsbyråer har sammanfattats grundligt grundar sig i att de som insändare av CL är trovärdiga, har expertkunskap och har ett globalt perspektiv. Branschorganisationerna har exempelvis expertkunskap i området men är oftast verksamma i ett begränsat geografiskt område, exempelvis ett land. En grundligare sammanfattning från FAR har dock gjorts för att även få med perspektiv från en av branschorganisationerna. Även CL från företag har sammanfattats grundligare för att få med även deras perspektiv. Sedan har kompletterande sammanfattningar gjorts från olika grupper för att ge en mer nyanserad bild.

4.2.1 För avskrivningar

FAR

FAR håller inte med i styrelsens förslag om att inte återinföra avskrivningar av goodwill. De menar att det finns problem med båda regelverken, men att företag under många år redovisat för höga värden på goodwill istället för andra immateriella tillgångar. Företagen kopplar goodwill till stora kassagenererande enheter och det har bara skett ett fåtal nedskrivningar. De ser också en risk med att internt genererad goodwill aktiveras när företag undgår att göra nedskrivningar.

Uppstår goodwill genom rörelseförvärv så ser FAR det som en tillgång som förbrukas över tid och borde därför synas i bokslutet genom avskrivningar. Om goodwill inte skrivs av kommer den att ändras till internt genererad goodwill. De kan inte se meningen med att man ska behandla goodwill annorlunda jämfört med andra tillgångar, men noterar även att andra medlemmar i IASB har andra synvinklar på frågan.

Amortization therefore ensures that the cost of acquired goodwill is recognized in profit or loss and that internally generated goodwill will to a less extent be recognized in the statement of financial position.

FARs förslag är att återinföra avskrivningar i kombination med nedskrivningskrav. De tycker även att det måste finnas en begränsning för nyttjandeperioden av goodwill, även om de är medvetna om svårigheterna med bedömning av nyttjandeperiod. De tror på att det går att göra rimliga uppskattningar om nyttjandeperiod, och information om hur det ska ske bör finnas

tillgängligt för användarna. Det behövs såklart mer regler om avskrivningar återinförs då en nyttjandeperiod inte kan vara hur lång som helst. Det skulle bara generera samma resultat som idag, det vill säga redovisning av för höga värden och missvisande bild av tillgången. De ser även risken med att nya resultatmått skulle uppstå, men det ser inte FAR som ett argument för att inte införa avskrivningar igen. I dag finns redan till exempel EBITDA (FAR, 2020).

BNP Paribas

Supporting amortisation of goodwill, new evidence that emerged since 2004 and recognition of impairment losses on goodwill on a timely basis.

BNP Paribas är positiva till att införa avskrivningar av goodwill. De anser att goodwill inte bör betraktas som en *wasting asset*, varken förvärvad eller internt genererad. De anser att goodwill bör betraktas som de andra immateriella tillgångarna och ha en bestämd nyttjandeperiod. Vid organisk tillväxt redovisas inte internt genererad goodwill i balansräkningen. Avskrivningar av förvärvad goodwill gör att de integreras med den internt upparbetade, vilket möjliggör bättre jämförbarhet mellan enheter som växer genom förvärv och de som växer organiskt.

De tycker att ovanstående argument är det främsta argumentet att införa avskrivningar men har även andra punkter:

- *Impairment test leads to pro-cyclicality as an economic crisis could lead to a material effect in profit & loss that it is not always possible to anticipate. Amortisation would help to minimise such effects.*
- *A part of the impairmenttest relies on judgemental unobservable inputs. Based on past experience, we have a better view of how sensitive the outputs are to these subjective inputs. Amortisation will not remove the requirement for the impairment test but there will be less emphasis on this issue as the carrying amount is reduced progressively through amortisation.*

Förvärvad goodwill och internt upparbetad goodwill kan generera samma saker. Men de kan även skiljas åt då den förvärvade köps i ett rörelseförvärv. Enligt IASB så uppfyller förvärvad goodwill kriterierna för att redovisas som en tillgång i balansräkningen jämfört med den internt genererade som inte gör det. Men BNP Paribas anser att över tid så blandas dessa två och skillnaderna mellan dem går förlorad.

Om avskrivningar av goodwill skulle återinföras vill de att det ska synas i rörelseresultatet i resultaträkningen, vilket idag är där nedskrivningen hamnar. De tycker att nettovinster och nettoförluster på anläggningstillgångar samt nedskrivning av goodwill ska tas bort från rörelseresultatet. De tycker att dessa poster är mycket mer kopplade till investeringsdelen i ett företag. Om det fanns goodwillavskrivningar skulle även dessa ingå i Management Performance Measure. Om goodwillavskrivningar återinförs så tycker BNP Paribas att avskrivningstiden ska bestämmas av ledningen, och anpassas till varje förvärv. IFRS bör också

begränsa den maximala avskrivningstiden. Överskridande av maximala avskrivningstiden bör tillåtas men måste förklaras i bokslutet (BNP Paribas, 2020).

Wipro

Wipro anser att styrelsen bör införa avskrivningar av goodwill. De menar att goodwill har en begränsad nyttjandeperiod och konsumeras konsekvent och under tiden ersätts av internt upparbetad goodwill. Detta leder till att de inte längre är hänförliga till det ursprungliga förvärvet. Fördelarna med goodwill uppstår oftast när de omvandlas till identifierbara tillgångar.

Specific factors that contribute to decline in goodwill over time are such as, changing business strategies prompted by management re-org, changes in customer brand loyalties or preference related to market innovations, identifying substitutes, market competition, advancement in technology etc.

Modellerna antar ett terminalvärde, då man ser det som att verksamheten kommer att växa i all evighet. Wipro förklarar att detta inte är möjligt i verkligheten, eftersom företag omstruktureras, misslyckas eller förvärvas etc. De anser att avskrivningsmodellen ger bättre information genom att hänvisa kostnaden till förmånsperioden. Wipro anser dock att nedskrivningsprövningar bör finnas kvar och vara obligatoriska, då detta tillsammans med avskrivningar gör hela processen mer kontrollerad.

Companies may create a new management performance measures arguing that such amortization on its own, do not significantly contribute to revenue or margin for the reporting period.

Förslaget som de presenterar är att styrelsen bör fastställa en standardperiod på 5-10 år på goodwill, och en maxgräns på 15 år. De hänvisar även till FASB som presenterat liknande förslag och anser att styrelsen bör anpassa sig till FASB (Wipro, 2020).

Ytterligare comment letters

De som föredrar avskrivningar är inte alltid de som verkar inom samma bransch. Det kan skilja sig åt beroende på hur företagets användande av goodwill ser ut. Fler aktörer som skulle föredra avskrivning framför nedskrivning är till exempel Accounting standards committee of Germany (ASCG, 2020). De anser, som många andra att nedskrivningar är för tekniskt avancerade men också att nedskrivningar görs för sent. En aktör inom energisektorn, Canadian Natural Resources Limited (2020), föredrar också avskrivningar och ser stora möjligheter för att det kan införas. De ser goodwill som en så kallad *wasting asset*, alltså en tillgång som minskar i värde över tid och hävdar att det är ett argument för att avskrivningar borde återinföras. De är också en av dem som påpekar problemet med *shielding* effekten. Likt Canadian Natural Resources anser även finansföretaget Allianz (2020) att goodwill är en *wasting asset* som således bör skrivas av över tid. Association for Financial Markets in Europe (2020), AFME, anser att goodwill över tid till slut inte längre avspeglar det inkrementella värdet hos det

förvärvade företaget vid förvärvstillfället. Vidare ser AFME att en plötslig nedskrivning av goodwill inte nödvändigtvis medför användbar information eftersom att goodwill-posten redan kan ha förlorat sin ursprungliga mening. Därför anser AFME att goodwill bör skrivas av istället. Union bank of Switzerland (UBS AG, 2020) antyder att kvaliteten på de finansiella rapporterna skulle höjas om man införde avskrivningar, men också att styrelsen och de som bestämmer om goodwill inte kan felvärdera värdet så att företaget gynnas. Dessa åsikter är återkommande i de CL där man föredrar avskrivningar. Flera aktörer som är för avskrivningar syftar till liknande argument för återinförandet, bland annat att goodwill bör betraktas som en *wasting asset*. Flera ser dock att det kan vara svårt att hitta en perfekt lösning men de anser ändå att avskrivningar har mindre benägenhet till felvärdering och att värdet faktiskt minskar i takt med nyttjandeperioden.

4.2.2 För nedskrivningar

PwC

PwC ser inte att det framkommit några nya argument för varför avskrivningar av goodwill är fördelaktigt och är därför positiva till att fortsatt nedskrivning av goodwill. Däremot finns det internt delade åsikter hos PwC. PwC anser inte att nedskrivningsprövningens syfte är att undersöka hur lyckat ett förvärv har varit och anser inte heller att avskrivningar hade kunnat avspegla det bättre. PwC ser inte heller att avskrivningar hade ökat sannolikheten att nedskrivningar av goodwill sker i tid, istället menar de att avskrivningarna hade kunnat eliminera nedskrivningar av goodwill helt. Nedskrivningar och tillhörande upplysningar är användbara för användarna av de finansiella rapporterna. Upplysningarna kan leda till att man omvärderar framtida förväntade kassaflöden men kan också ses som en bekräftelse på värdenedgång hos det förvärvade företaget. PwC uppmärksammar dock att vissa inte anser nedskrivningar vara användbara, men det är troligt att avskrivningar skulle behandlas på ett liknande sätt.

Vid applicering av avskrivningar av goodwill anser PwC att nya problemområden troligt skulle uppstå. Exempelvis kring nyttjandeperioden på goodwill samt om avskrivningar skulle vara obligatoriskt eller inte. PwC pekar även på att ifall avskrivningar skulle återinföras, skulle detta kunna vara incitament för företagen att allokera tillgångar till andra immateriella tillgångar med obestämd livstid, som redovisas annorlunda. Då finns en risk att den användbara informationen kring förvärv skulle minska. Förespråkare av goodwill-avskrivningar belyser dock att avskrivningar tidigare påverkar företagets resultat jämfört med nedskrivningar. PwC skriver:

No, we do not believe reintroducing amortisation resolves the concern that goodwill impairment losses are not recognised on a timely basis. Proponents of the reintroduction of goodwill amortisation do, however, highlight that there is an impact on a company's profit/loss through amortisation sooner than through impairment only.

Vidare anser PwC att det är troligt att företag kommer att utveckla prestationsmått som väger upp för avskrivningarna av goodwill, ifall avskrivningar skulle återinföras. De grundar detta på att företag redan nu tar fram prestationsmått för att väga upp för avskrivningarna av immateriella tillgångar, till exempel genom att använda EBITDA (PwC, 2020).

Grant Thornton international

Grant Thornton instämmer med IASB i deras preliminära syn att behålla nedskrivningar av goodwill. De nämner dock att det varit delade åsikter internt, dessa grundar sig främst i kostnad kontra nytta-aspekten av nedskrivningarna. De rent tekniska fördelarna talar istället för att nedskrivningar är bäst lämpat. Grant Thornton menar att avskrivningar av goodwill troligt skulle reducera kostnaderna då nedskrivningsprövningen i dagsläget är kostsam. De poängterar att nedskrivningsprövningar fortfarande skulle behöva utföras vid avskrivningar, samt att en kostnad för fastställandet av nyttjandeperioden på goodwill skulle tillkomma. Med anledning av detta anser Grant Thornton inte kostnadsreduktion vara relevant i sammanhanget. Ytterligare konstaterar Grant Thornton att både avskrivningar och nedskrivningar har begränsningar, delar av deras organisation anser att nedskrivningarna till och med är så bristfälliga att de inte ger någon information av värde till investerarna. Förespråkare av avskrivningar menar att de årliga avskrivningarna avspeglar den årliga konsumtionen av goodwill medan andra påstår att avskrivningar är för slumpmässiga för att ge någon information av värde.

Vidare är Grant Thorntons tro att avskrivningar inte skulle åtgärda de problem som finns med nedskrivningsprövningarna i dagsläget, i bästa fall endast reducera pressen på prövningarna. Grant Thornton anser att det är troligt att nya eller uppdaterade prestationsmått skapas hos företag ifall avskrivningar återinförs. Dock inkluderas sällan avskrivningar eller nedskrivningar i de prestationsmått som används i dagsläget. Grant Thornton är därför tveksamma till om eventuella nya prestationsmått är ett fenomen som ska påverka beslut angående specifika redovisningsproblem. Grant Thornton poängterar ytterligare att det är viktigt att informationen som framkommer av redovisningen ska vara användbar för investerare i deras analyser:

We believe a more important question to answer is how investors would regard impairment and amortisation charges for the purpose of their analysis. This is of course mainly a matter for investors. Based on our experience, however, we anticipate many investors would in effect ignore amortisation. Some investors also largely ignore impairments while others factor these into their overall analysis as some form of confirmatory evidence.

Skulle IASB fatta beslut kring att återinföra avskrivningar menar Grant Thornton att även bestämmande av nyttjandeperiod och avskrivningsmönster utgör en stor utmaning. De pekar på att de flesta andra redovisningsstandarderna har ett praktiskt tillvägagångssätt när det

kommer till avskrivningar av goodwill. Därför vore även detta lämpligt att tillämpa för IASB (Grant Thornton, 2020).

Ytterligare comment letters

Det finns en hel del organisationer och företag som tycker IASBs förslag är det bästa alternativet för goodwill. The Belgian Association of Financial Analysts (ABAF/BVFA, 2020) håller med om att behålla nedskrivningar då goodwill inte automatiskt förlorar sitt värde. De menar att goodwill till och med kan öka i värde, och blir då fel om man ska göra årliga avskrivningar. Detta i sig skapar då inte en rättvis bild för olika intressenter. UK Shareholders Association (UKSA, 2020) är också eniga med IASBs förslag. De ser inte heller någon möjlighet att förenkla en nedskrivningsprövning, då goodwill i sig är en svårvärderad post går inte heller testet att effektivisera. De påpekar dock som många andra att om det hade funnits ett sätt att effektivisera och kostnadsminimera nedskrivningstestet hade de varit positiva till att införa det. The International Auditing and Assurance Standards Board (2020), IAASB, anser att det är svårt att bestämma nyttjandeperioden på immateriella tillgångar och då i synnerhet för goodwill. De anser därför att nedskrivningar bör behållas eftersom att det skulle utgöra ett stort revisionsproblem att granska den bedömda nyttjandeperioden. Finansföretaget Aviva (2020) ser likt IAASB ett problem i att bestämma nyttjandeperiod för goodwill. Vidare ser de att avskrivningar inte skulle ge investerare användbar information när det kommer till att utvärdera framgången i ett förvärv. Likt Grant Thornton och PwC anser Aviva att avskrivningar troligtvis bara skulle utgöra en ytterligare så kallad "add back", alltså en kostnad som läggs tillbaka på vinsten för företaget. Även The Institute of Chartered Accountants of Nigeria (2020), ICAN, anser att svårigheten i att bestämma nyttjandeperioden skulle kunna bidra till för stor slumpmässighet likt Grant Thornton. Dessutom poängterar det att nedskrivningsprövningarna ändå fortsatt skulle behöva utföras.

4.2.3 Neutral/ ingen åsikt

KPMG

I KPMGs CL svarar man på frågan om avskrivningar av goodwill att det finns olika syn på hur det bör hanteras inom företaget. Fördelen med att bara använda sig av nedskrivningsprövningar är att det ger ut mer information till ägarna om den kassagenererande enheten. Men de anser att de negativa aspekterna av nedskrivningsprövningar vägs upp mot de positiva och har därför tankar om att de vill återinföra avskrivningar. Problemet med nedskrivningsprövningar är att det sker för lite för sent, nedskrivningar görs inte i tid.

Deras förslag på en lösning är att använda sig av en blandad modell av avskrivning och nedskrivning, så att man inte redovisar för höga värden genom att skriva ner för sent. De uppmanar att arbeta med FASB, då konsekvenserna gör att användarna kan dra nytta av samarbetet.

De anser att redovisningen av goodwill har lyfts efter finanskrisen och att tillämpningen av regelverket diskuterats mer frekvent. De hänvisar själva till en rapport de skrivit om goodwill där de förklarar alla negativa aspekter med dagens system, och istället lutar mot att införa avskrivningar. De pekar återigen på att det sker för lite och för sent, kostnaderna som uppstår i företaget redovisas flera år senare än när det borde redovisats. KPMG anser inte att införandet av avskrivningar löser de huvudsakliga problemen med goodwill men däremot kan de förhindra "för lite för sent" problemet.

Det är inte praktiskt möjligt att skilja på förvärvat och internt upparbetad goodwill i samma kassagenererande enhet. Goodwill hamnar i en och samma förvärvares kassaenhet och kan dra nytta av synergierna i rörelseförvärvet.

Om avskrivningar återinförs så är KPMG övertygade om att företag kommer att lägga tillbaka sina goodwillavskrivning kostnader i sina alternativa resultatmått. När det tidigare regelverket gällde med avskrivningar redovisade många företag goodwill som en icke kassa post.

However, management teams are often much less sensitive to recording amortisation rather than impairments, suggesting they are more concerned with users' reactions to impairment notwithstanding the presentation adjustments adopted.

KPMG berättar om två olika metoder som FASB har skapat gällande avskrivningsperioder. En standardperiod och en genomsnittlig nyttjandeperiod. Standardperioden är enkel att tillämpa och är objektiv, men ger inte mycket information om den ekonomiska situationen inom goodwill. I vissa fall kan då den genomsnittliga nyttjandeperioden ge mer information om ekonomiska situationen. Om det däremot inte finns någon specifik nyttjandeperiod utan företaget ska redovisa nya oredovisade immateriella tillgångar i framtiden så är den modellen svår att använda. Då säger inte heller den något om framtida ekonomiska situationen på goodwill.

We would support amortisation on a straight-line basis due to the difficulty in reliably determining the pattern of consumption of the economic benefits embodied in the goodwill. We encourage the Board to cooperate with the FASB on this issue, given its pervasiveness, for the sake of consistency from which users would benefit.

Deloitte

Deloitte stödjer inte den preliminära synen på att ledningen inte vill införa avskrivningar av goodwill. År 2004 införde man en nedskrivningsprövning istället för avskrivningar av goodwill. Men de anser att det också bör finnas ett system där en goodwill med bestämd nyttjandeperiod kan skrivas av, då det i ett sådant läge är rimligt att kunna göra avskrivningar.

Medan om goodwill inte har en bestämd nyttjandeperiod så är nedskrivningsprövning ett bättre alternativ.

Deloitte påpekar att man fortsätter att peka på de konceptuella fördelarna med nedskrivningsprövning, men ser även en del problem. För att nedskrivningarna ska ske rätt så behöver företag i princip en exakt information om framtiden, och att förutse exakta framtida kassaflöden är väldigt komplext och en stor utmaning för företag. Detta orsakar att nedskrivningar idag sker för sent och med få små summor, och detta i sig skapar problem för både företag och revisorer.

Problemet de ser med dagens regelverk är att det finns en slags avskärmning, och denna avskärmning är inget som kan lösas med en nedskrivningsprövning. Ur denna synpunkt är avskrivningar bättre och hanterar problemet med avskärmning. Ett annat problem med dagens modell är att den är kostsam för den som upprättar finansiella rapporter. De syftar till att företag lägger för mycket resurser på ett nedskrivningsprövningar istället för andra delar i de finansiella rapporterna. De ser inte heller hur en nedskrivningsprövning skulle kunna effektiviseras eller göras mindre kostsamt.

I de flesta fall kan man utesluta att goodwill skulle ha en obegränsad nyttjandeperiod. Förvärvad goodwill, personalstyrka och synergier är något som minskar över tiden och kostnadsförs med redovisas inte som tillgångar. Beroende på hur situationen tolkas, så är avskrivningar rimligt.

For all of these reasons and in order to reduce the risk associated with overstatement of goodwill, we consider that a mixed model – amortisation supported by an impairment test when there is an indicator of impairment – would be preferable. We consider that this is an appropriate solution since we believe that goodwill amortisation has conceptual merits for the reasons presented in the DP.

Deloitte är också medvetna om att företag kommer att lägga tillbaka sina avskrivningskostnader om avskrivning återinförs. De vet dock redan att en del företag idag lägger tillbaka nedskrivningar i prestationen för alternativa resultatmått. Därför ser man inte ett problem med att återinföra avskrivningar då det redan sker återföring av kostnader.

It is our view that an estimate can be made of the useful life of goodwill based on the understanding of the factors that contribute to goodwill and the original objectives of the acquisition.

Deloitte nämner slutligen att de flesta delarna inom goodwill går att få fram en nyttjandeperiod, och om företaget själv inte kan det så föreslår de att det ska finnas vägledning. Det kan ske genom att titta på andra företag inom samma bransch eller att andra aktörer hjälper vissa branscher med svåruppskattad nyttjandeperiod (Deloitte, 2020).

EY

EY anser att det finns argument både för och emot nedskrivningar och avskrivningar av goodwill. De poängterar att även om avskrivningar återinförs så kommer prövningar av nedskrivningsbehov ändå behöva utföras. EY anser att återinförande av avskrivningar inte kommer ha en förbättrande effekt på att nedskrivningarna ska ske i tid, dock vore avskrivningar mer praktiskt. Avskrivningar skulle kunna lindra en del av de problem som nedskrivningsprövningarna medför, men dessa lindrande effekter skulle bara vara ett par år efter förvärvet. EY uttrycker att även med avskrivningar kan ledningens optimism ha en inverkan och konsekvensen kan bli att kostnaderna tas upp för sent.

EY anser att den befintliga nedskrivningsprövningen inte skiljer återvinningsvärdet för de ekonomiska fördelarna på internt genererad goodwill och förvärvat goodwill. EY:s syn är dock att det inte är möjligt att göra en sådan distinktion i nedskrivningsprövningarna. Vidare anser EY att det är upp till företagen att besvara om de kommer att skapa nya prestationsmått för att kompensera för avskrivningarna av goodwill. EY anser dock att detta inte är något som bör påverka beslutet kring återinförandet av avskrivningar.

EY instämmer med IASB angående att det inte är möjligt att effektivisera nedskrivningsprövningarna. EY:s syn på nedskrivningarprövningarna är att de inte är utformade för att avgöra om förvärvet varit lyckat eller inte, de påstår att det till och med är omöjligt att avgöra genom en nedskrivningsprövning. Detta beror på att förvärven blir integrerade i företaget och inte längre existerar i sin ursprungliga form. EY anser att IASB kan ge ytterligare vägledning i hur goodwill allokeras och testas och att detta skulle kunna skydda mot *shielding* (EY, 2020). EY:s förslag på vad IASB kan undersöka är:

- *Replacing the concept of monitoring of goodwill with monitoring the related acquired business(es), according to the respective acquisition-related KPIs that management has defined (as discussed above in response question 2), and its expectation of the performance of the acquisition.*
- *It would also be worth reconsidering if the use of the term ‘monitoring’ is clear enough to ensure consistent application. We note that in IFRS 8, there is more specific guidance on the purpose for which the CODM reviews financial information, and this may be more useful to preparers and stakeholders/investors, if included here too.*
- *Requiring improved disclosures of estimates used to measure recoverable amounts of CGUs containing goodwill.*

International business machine corporation (IBM)

Dagens nedskrivningsmodell för goodwill är en kostsam modell för användarna, och IBM anser att styrelsen bör hitta en mer kostnadseffektiv lösning. Den ska även behålla eller förbättra beslutsunderlag och underlätta för redovisningen av goodwill. *“We strongly encourage the Board to consider reintroducing amortization of goodwill.”*

Processen för dagens nedskrivningsprövning är en betungande och kostsam modell där det krävs mycket resurser för de interna prognoserna. Dessa måste göras varje år även om det inte finns något nedskrivningsbehov. Det läggs mycket tid hos företag men även hos de som ska granska, och därför uppmanar IBM styrelsen att återinföra avskrivningar av goodwill. De anser också att avskrivningar bättre representerar den ekonomiska situation som goodwill befinner sig i. Företag förväntar sig få fördelar av ett förvärv och över tid kommer dessa fördelar att minska. Avskrivningar hänför bättre kostnader till den period som de ska finnas i, och skjuter inte upp kostnader till en annan period.

IBM skulle stödja en hybridmodell, där avskrivning av goodwill finns men också att nedskrivningsbedömning kan ske om det behövs. Det ska inte vara något krav på årlig prövning, men det ska vara krav att en nedskrivningsprövning görs om det finns indikation på att en nedskrivning behöver göras. De menar att dagens system gör att nedskrivningar redovisas för sent på grund av avskärmning och överskattas för att det finns en stor överoptimism hos ledningen. IBM ser därför avskrivningar som en lösning för att minimera dessa problem men också för att de finansiella rapporterna ska innehålla rätt information. En hybridmodell passar även de immateriella tillgångarna med obestämd nyttjandeperiod, då man på de tillgångarna kan göra en nedskrivningsprövning.

Skulle avskrivning på goodwill införas igen så stödjer IBM en standardmodell av avskrivning med en viss tillåtelse för avvikelser gällande tidsperiod. De stödjer en avskrivningsperiod som är längre än 10-15 år då de immateriella tillgångarna kan ha lång nyttjandeperiod, och då bör inte goodwill ha en kortare period.

As acquisitions are often unique, we believe an option to deviate from a default period is appropriate provided companies disclose the amortization period used, especially if it is other than a default period.

Enligt IBM är det bästa alternativet en hybridmodell för att få balanserad information och uppnå kostnadseffektivitet för både användare och presterare. Även om styrelsen skulle välja att behålla nedskrivningsmodellen så instämmer dem i att ändra det årliga kravet på en kvantitativ prövning och istället använda sig av en indikationsmodell. Där en nedskrivningsprövning enbart sker när en händelse orsakar indikation till nedskrivning (International business machine corporation, 2020).

Ytterligare comment letters

Många företag inom olika branscher ser inte att det finns en självklar lösning på hur regelverket kring goodwill ska se ut. European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG, 2020) ser att en nyttjandeperiod på goodwill behöver finnas oavsett regelverk. De ser att även om IASB ska fortsätta med nedskrivningar så är det relevant för alla parter att veta hur långt goodwillen sträcker sig. Därför bör de finnas ett krav på nyttjandeperiod av posten. De är inte nöjda med dagens regelverk och ser gärna en ändring. Institute of Public Accountants (IPA Australia,

2020) ser också att det behöver ändras. Deras åsikt på frågan är ungefär den samma. De vill se en slags hybridmodell där nedskrivningar sker inom en 3-5 års period där det också finns en tydlig nyttjandeperiod. Vivendi (Vivendi, 2020) hänvisar också till att ändringar bör ske. De ser ingen lösning med att enbart införa avskrivningar utan man kan ha kvar nedskrivningsprövningen, men justera den. Det bör anpassas till olika branscher för att investerare ska få en så bra bild som möjligt. Energiföretaget Cenovus (2020) ser att företag själva bör få välja hur de vill hantera den efterföljande redovisningen av goodwill. De motiverar detta med att säga att alla förvärv ser olika ut och därför bör även goodwill behandlas olika beroende på situationen. Då kan företag välja att göra avskrivningar ifall de anser att goodwill har en bestämbar nyttjandeperiod. Norwegian Accounting Standards Board (2020), NASB, är även de inte överens om vilken metod som är bäst lämpad för den efterföljande redovisningen av goodwill. Som flera tidigare ser majoriteten i NASB goodwill som är så kallad *wasting asset* och därför avspeglas inte konsumtionen ifall enbart nedskrivningar används. Ifall nedskrivningar av goodwill behålls anser NASB att IASB bör separera särskilda delar från goodwill och istället kostnadsföra dessa vid lämpligt tillfälle. SwissHoldings (2020) är en organisation som representerar 59 stycken stora schweiziska företagsintressen. De anser att det är av liten vikt att bestämma om avskrivningar eller nedskrivningar ska användas för redovisningen av goodwill. De anser att användarna är medvetna om begränsningarna i bägge metoder och redan har sätt att arbeta kring detta. Kring frågan om nedskrivningar eller avskrivningar skriver de "*The information provided to users does not become more useful either way, it rather remains equally useless*" (SwissHoldings, 2020). Siemens (2020) instämmer med IASB i att nedskrivningsprövningen bör effektiviseras. De har sett tendenser att nedskrivningarna sker för sent. De har även sett att kriser som covid-19 inte kommit att påverka nedskrivningarna eftersom antaganden görs kring varaktigheten av, i detta fallet, pandemin. Därför är också nedskrivningsprövningarna motståndskraftiga mot kortsiktiga förändringar. Siemens anser att *shielding* troligt påverkar nedskrivningsprövningarna och att detta troligt kan åtgärdas genom att göra en distinktion mellan internt genererad goodwill och förvärvad goodwill. Dock är inte detta något som Siemens anser att IASB behöver ta hänsyn till (Siemens, 2020).

4.3 Intervjuer

I detta stycke presenteras sammanfattningar av de genomförda intervjuerna.

4.3.1 Intervju med redovisningsspecialist

Vi har genomfört en intervju med Per Sätterqvist som arbetar på Ericsson avdelning external reporting som redovisningsspecialist, en roll som han haft i cirka 10 år. Redovisningsspecialisten har under dessa 10 år arbetat med bland annat förvärv och har därför stor erfarenhet av goodwill och nedskrivningsprövningar, då det även är external reporting som genomför nedskrivningsprövningarna på Ericsson. Redovisningsspecialisten poängterar dock att hans svar under intervjun är hans personliga åsikter och inte nödvändigtvis överensstämmer med Ericssons åsikter.

Redovisningsspecialisten är mot nedskrivningar av goodwill och anser att IASB bör återinföra avskrivningar istället. Redovisningsspecialisten menar på att det är svårt att allokera goodwill till lägsta nivån och därför allokeras det ofta till väldigt stora kassagenererande enheter. Det är också på grund av de stora kassagenererande enheterna som fenomenet *shielding* uppstår. Redovisningsspecialisten menar att en stor kassagenererande enhet kan tillräckligt stort *headroom* för att absorbera eventuell värdenedgång av förvärvet vilket resulterar i att ingen nedskrivning görs. Utöver *shielding* ser redovisningsspecialisten att synen på goodwill nyttjandeperiod utgör en begränsning för nedskrivningarna på goodwill. Goodwill kan ses som synergier och redovisningsspecialisten menar att synergier inte är eviga, därför bör inte heller goodwill ses som evigt. Med enbart nedskrivningar anser redovisningsspecialisten att de ekonomiska fördelarna från synergier erhålles i resultaträkningen men att den negativa inverkan i form av avskrivningar uteblir. Istället kommer nedskrivningen flera år senare och påverkar resultatet först då. Dessutom finns mätproblem när det kommer till kassaflödena som används i nedskrivningsprövningen.

Begränsningarna med avskrivningar av goodwill anser redovisningsspecialisten främst är bestämmandet av avskrivningstiden, eftersom att det är svårt att definiera vad goodwill-posten består av. Redovisningsspecialisten tror att 10-års linjär avskrivning kan vara en bra modell för avskrivningarna efter att ha hört PwC nämna detta i en podcast. Då tas den negativa effekten av förvärvet upp i resultaträkningen redan från dag 1. Redovisningsspecialisten tror även att konsulter kan förlora på att avskrivningar av goodwill återinförs eftersom att många företag outsourcar sina nedskrivningsprövningar och förvärvsanalyser till konsultföretag. Ifall goodwill skulle skrivas av på ungefär samma sätt som immateriella tillgångar tror redovisningsspecialisten att det skulle minska vikten av att bestämma vad som är goodwill och vad som är immateriella tillgångar i en förvärvsanalys. Redovisningsspecialisten menar att det skulle kunna minska tiden det tar att genomföra en förvärvsanalys för ett konsultföretag. Minskad tidsåtgång leder till minskat arvode. Dessutom pekar redovisningsspecialisten på att flera företag samlat på dig stora goodwill-poster, vilket skulle medföra ett problem vid övergången till avskrivningsmetoden. Redovisningsspecialisten tror dock att avskrivningar av goodwill också hade kunnat medföra en enklare och mindre tidskrävande prövning av nedskrivningsbehovet. Redovisningsspecialisten anser att det är viktigt att harmonisera redovisningen av goodwill mellan IFRS och US GAAP.

Redovisningsspecialistens erfarenhet är dessutom att analytiker inte lägger vidare stor vikt vid goodwill-posten. En effekt av ett eventuellt återinförande av goodwill skulle dock kunna vara att analytikerna använder EBITDA i större utsträckning.

Redovisningsspecialisten pekar på att dagens regelverk kring nedskrivningar skapar en skillnad i balansräkningen hos företag som växer organiskt och genom förvärv. De företag som växer organiskt tar exempelvis upp ny teknologi under forskning och utvecklingskostnader i resultaträkningen. De företag som växer genom förvärv kan istället ta motsvarande kostnad under goodwill i balansräkningen. Det medför att företaget som växer genom förvärv får motsvarande kostnad i resultaträkningen senare än vad företaget som växer organiskt får. Det betyder att företaget som växer genom förvärv får lägre kostnader i närtid och således bättre

resultat, något som kan gynna en verksamhetschef vars bonus baseras på resultatet. Redovisningsspecialisten menar att när goodwill-nedskrivningen kommer är det inte säkert att verksamhetschefen arbetar där längre, alternativt att företaget är dåligt organiserat i allmänhet.

4.3.2 Intervju med auktoriserad revisor

Vi har intervjuat en auktoriserad revisor med rollen senior manager som arbetar på en av *the big four* byråerna. Revisorn arbetar på avdelningen med publika företag. Hon har mestadels under sin tid arbetat med större företag eller företag som befinner sig i storföretags relationer. Det är allt mellan utländskt ägande och större koncerner i Sverige. I Göteborg har de en bred kundportfölj så hon arbetar med många av de olika storföretagen. Nu sitter revisorn som gruppchef åt de tre revisionsgrupper som arbetar med större företag i den publika gruppen. Hon blev auktoriserad revisor 2015 och dessförinnan arbetade hon inte mycket med goodwill utan det är mer på senare år. Revisorn har jobbat med goodwill inom en IFRS miljö snarare än svenska redovisningsnormer. Men det påpekas att hon stöter på goodwillfrågor från de olika regelverken. Revisorns kunskaper inom goodwill är bra och hon nämner att det ofta är något som man arbetar med när man är lite mer senior i yrket då det är en svår fråga inom revision. Det är svårt på grund av det är ett mjukt värde och inte har några fasta bevis.

Frågan gällande införandet av avskrivningar är revisorn delad i. Om man skriver av på goodwill är det bra ur det hänseendet att goodwill oftast uppkommer vid en period och marknaden är oftast ganska föränderlig och det händer mycket. Då är goodwill ny och det är därför bra med avskrivningar. Ett av problemet när goodwill inte skrivs av är att det kan ligga kvar mycket gammal goodwill från förvärv eller liknande som inte längre är relevant för företagets affärsverksamhet. De gamla förvärven blir svåra att hänföra till något och skapar problem vid värdering. Revisorn nämner också försiktigheten i svensk redovisning. I de svenska redovisningsnormerna har de försiktighetsprincipen att förhålla sig till och det förklaras som en ganska konservativ och försiktig redovisingstyp. Med detta i åtanke anser revisorn att för hennes roll som revisor hade det varit mindre diskussioner om avskrivningar hade införts.

Begränsningar som revisorn ser med avskrivningar är bland annat att man inte kan se på goodwill, för det är inget värde som är något annat utan det är någon som har tyckt att det är värt att betala det här för ett företag, som inkluderar värdet på pappret. Av den anledningen så är det inte ett värde som man kan se en linjär värdenedgång över åren. Begränsningar med nedskrivningar är framförallt relationen mellan kund och revisor. När diskussionen om värdering och bevis för värdering är svår blir det ofta som att revisorn inte har förtroende för kunden då de behöver ifrågasätta mycket. Revisorn pekar också på hur de olika orden klingar, en nedskrivning låter som något dåligt och det är många som tolkar det som att det går dåligt för ett företag om man behöver göra en nedskrivning.

Problemen med redovisningen av goodwill säger revisorn framförallt är osäkerheten. Då man ska värdera ett framtida värde utan historiska data finns problem, och dessa värden är ofta ganska stora och blir tunga poster i balansräkningen. Tillämpningen av dagens regler är krävande i form av kompetens, då många frågor behöver besvaras. Den årliga värderingen av

goodwill är också problematisk speciellt nu under corona. Ska man då titta på tidigare resultat när det varit en pandemi som påverkat eller bara se det som en temporär påverkan? Men hur länge kan det anses vara en temporär påverkan? Osäkerheten att värdera ett värde framåt i tiden påverkas av olika omständigheter. Återinförandet av avskrivningar anser revisorn hade minskat problemen med att nedskrivningar sker för sent och i för liten utsträckning. Hon tror även att det hade varit enklare för alla inblandade, och övergången tillbaka till avskrivningar ser hon inte som ett problem för olika aktörer.

Revisorn ser även att vissa aktörer idag kan dra nytta av att spela på hur värdet ska värderas. De som är duktiga på det kan argumentera för sitt värde för att till exempel uppnå något i sitt kassaflöde som de vill.

På frågan om vad investerare har för inställning kring goodwill så säger hon att det inte är en post som de använder för att värdera företagen. Detta gör att investerare inte är så intresserade av posten, medan hon ser att företagen själva är mycket intresserade. De kämpar mycket för att behålla sina poster och att inte göra nedskrivningar och även om en revisor säger att investerare inte tittar så mycket på den posten så är ordet nedskrivning negativt. Det finns problem hos företagens stolthet som gör att man inte vill skriva ner.

5. Analys

I detta stycke analyseras empirin utifrån referensramen. Empirin i denna studie ger många åsikter och vinklar på vår frågeställning. För att få djupare förståelse och kunna dra slutsatser gällande vår frågeställning behöver den insamlade datan analyseras. Därför kommer empirin att kopplas ihop med referensramen för att få ett samband kring tidigare forskning och åsikter.

5.1 Redovisningstekniska aspekter

Redovisningstekniska aspekter syftar till aspekter som uppstår i samband med den efterföljande redovisningen av goodwill.

5.1.1 Nyttjandeperiod och wasting asset

Ett återkommande argument för att goodwill ska skrivas av är att det ses som en *wasting asset*. Delar av IASB skriver redan i sitt DP att goodwill är en *wasting asset* och således är det naturligt att det ska skrivas av. Detta återkommer i flera CL från olika typer av aktörer och är något som bland annat energiföretaget Canadian Natural Resources och finansföretaget Allianz hävdar är en anledning till att återinföra avskrivningar. Liknande argument uppkommer även hos andra även om begreppet *wasting asset* inte används så motsätter sig flera aktörer att goodwill skulle ha ett evigt liv. Branschorganisationen FAR skriver att goodwill förbrukas över tid och teknikföretaget Wipro skriver att goodwill har en begränsad nyttjandeperiod. I kontrast till detta anser banken BNP Paribas att goodwill inte bör ses som en *wasting asset*, däremot bör goodwill betraktas som andra immateriella tillgångar och ha en bestämd nyttjandeperiod. BNP Paribas är alltså för avskrivningar trots att de inte anser goodwill vara en *wasting asset*.

ABAF/BVFA anser inte att goodwill förlorar värde automatiskt, med andra ord bör goodwill inte betraktas som en *wasting asset*. De använder istället detta som ett argument för att goodwill inte ska skrivas av, eftersom att det inte är en rättvis avspeglning av det faktiska värdet. Deloitte har inte ett lika strikt synsätt på goodwill's nyttjandeperiod, de ser att goodwill i vissa fall kan ha en bestämbar nyttjandeperiod och i andra fall en obestämbar nyttjandeperiod. Det är också av den anledningen som Deloitte ser att avskrivningar är bäst lämpat vid bestämbar nyttjandeperiod och nedskrivningar vid obestämbar nyttjandeperiod. Bestämmandet av nyttjandeperiod är en återkommande punkt i diskussionen kring avskrivningar av goodwill. Redovisningsspecialisten uppger i intervjun att bestämmandet av nyttjandeperioden är det största problemet med avskrivningar av goodwill. Även IAASB, Aviva och ICAN ser bestämmandet av nyttjandeperioden som det största problemet med att återinföra avskrivningar. ICAN och Grant Thornton hävdar till och med att det skulle utgöra en för stor slumpmässighet i redovisningen.

Det är tydligt att hur goodwill som tillgång betraktas har en påverkan på hur aktörerna ser på avskrivningar kontra nedskrivningar. Splittringarna i IASB kring om goodwill är en *wasting asset* avspeglas även i de svar som inkommit i form av CL. IASB är dock tydligare i sitt tankesätt kring *wasting assets* än aktörerna i CL.

5.1.2 Shielding

IASB själv uppger att fenomenet *shielding* är ett av de främsta problemen i nedskrivningsprövningen. *Shielding* orsakar att nedskrivningarna sker senare än vad de hade gjort utan *headroom*. Johansson et al (2016) beskriver en buffert som hindrar nedskrivningar från att ske i tid. Denna buffert beskrivs på samma sätt som *headroom* vilket stärker IASBs tro om att *headroom* senarelägger nedskrivningar. Redovisningsspecialisten uppger i intervjun att *shielding* är det främsta problemet med nedskrivningsprövningar. Även Canadian Natural Resources skriver att de ser att *shielding* försvårar nedskrivningen och använder det som argument för att återinföra avskrivningar. EY tror att IASB kan undvika *shielding* genom att ha tydligare vägledning i hur goodwill ska allokeras. Siemens skriver också att *shielding* påverkar nedskrivningsprövningen men menar att det kan åtgärdas genom att göra en distinktion mellan internt genererad goodwill och förvärvad goodwill. De som diskuterar kring *shielding* är överens om att det senarelägger nedskrivningen av goodwill, vilket är i enlighet med Johansson et al (2016).

Johansson et al (2016) påpekar också problemet med att nedskrivningar sällan sker förrän de ekonomiska fördelarna blir realiserade. De skyddar istället goodwillposten från nedskrivningar genom att bygga upp en buffert. Detta skapar dock problem för användarna av de finansiella rapporterna då det är svårt att tyda om förvärven varit lyckade eller ej.

5.1.3 Svårigheter i nedskrivningsprövningen

Redovisningsspecialisten berättar i sin intervju att det är svårt att allokera goodwill till lägsta nivån och därför allokeras det ofta till en stor kassagenererande enhet istället. Han menar att detta också är en bidragande faktor till att *shielding* uppstår. Även mätproblemen av de framtida

kassaflödena är något som redovisningsspecialisten ser kritiskt på i nedskrivningsprövningen. Petersen & Plenborgs (2010) har upptäckt att flera företag inte identifierar kassagenerande enheter i enlighet med IAS 36. Det är i linje med redovisningsspecialistens upplevelser av hur företag väljer att allokera goodwill till kassagenerande enheter. Även FAR ser att goodwill ofta allokeras till stora kassagenerande enheter och att bara sker ett fåtal nedskrivningar.

Företag har vidare svårt att värdera återvinningsvärdet (Petersen & Plenborgs, 2010), något som även redovisningsspecialisten märkt av i form av att det finns mätproblem när det kommer till framtida kassaflöden. Även revisorn menar att det är svårt att värdera framtida värden, speciellt då det inte finns historiska data att basera bedömningarna på. Även Deloitte skriver att en förutsättning för att nedskrivningsprövningen ska ske rätt, är att det krävs exakt information om framtiden vilket är en stor utmaning för företagen. Petersen & Plenborg (2010) menar att tydligare systematisering troligt skulle kunna åtgärda de felaktigheter som uppstår i värderingen av goodwill. Behovet för tydligare vägledning i nedskrivningsprövningen syns även i EY:s uttalande kring att ytterligare vägledning kan förhindra *shielding*. IASB själva menar istället att optimistiska antaganden om framtiden bäst regleras av revisorer eller andra granskare och att förtydligande i standarden inte kan åtgärda detta. Det finns alltså en skillnad i hur IASB, tidigare forskning och denna studies empiri ser på hur värderingen av framtida kassaflöden bäst regleras. Tidigare forskning ser att intern systematisering hos företagen ger en lägre grad av felaktigheter. Vår empiri talar för att IASB själva behöver vägleda i prövningen samtidigt som IASB tror att revisorer och andra granskare bäst hanterar att sänka graden av felaktigheter.

5.2 Företagsinterna aspekter

Företagsinterna aspekter är delar som uppstår inom företaget men har en påverkan på hur goodwill redovisas.

5.2.1 Ledningens incitament

Killins et al. (2021) förklarar i sin artikel om olika strategier hos företag. Beroende på vad ledningen har för syfte och mål de vill uppnå, så påverkas besluten som tas. Killins et al. pekar också på hur olika karaktärsdrag hos VDn påverkas företagets styrning, då det utstrålar hur resten av styrelsen ska komma fram till beslut. Jordan & Clark (2015) förklarar att vid vissa tillfällen kan företag vilja ta upp stora kostnader för på grund av försiktighetsprincipen, men också för att kunna redovisa bättre resultat senare år. Detta kan kopplas till att ett företag gör ett *big bath*, då ett företag tar upp kostnader av engångskaraktär en period där företaget kan skylla resultatet på yttre omständigheter. Medan andra väljer att skjuta på nedskrivningar och göra det i en senare period för att redovisa bättre resultat i år. Jordan & Clark (2015) kommenterar också att det finns en stark koppling till att göra stora goodwillnedskrivningar vid byte av VD. Detta då VDn ville redovisa bättre resultat längre fram. Detta är något som återkommer i empirin i studien, då fler ser samma mönster. I intervjun med revisorn förklarar hon att många aktörer som arbetar med goodwill är duktiga på att dra nytta av posten, och

därmed spela på värdet till sin fördel. De som är kunniga kan argumentera för sitt värde och uppnå vissa saker i till exempel sitt kassaflöde.

Ur företagens perspektiv kan man se det, som den auktoriserade revisorn nämnde, att en nedskrivning har ett negativt klingande jämfört med avskrivning. När företaget gör en nedskrivning kan det låta som att det går dåligt för företaget, och därför görs det inte alltid i tid. Även detta är något som kan påverka aktieägares syn på investeringar, om ett företag gör mycket nedskrivningar kan många se det som ett misslyckande. Detta är något som många företag har i åtanke när man ska bestämma om en nedskrivning ska göras eller inte. Som Killins et. al (2021) diskuterar i sin artikel så spelar VD:ns självförtroende i företaget stor roll för om nedskrivningar görs i tid. De menar även att med en VD med ett överdrivet självförtroende sällan informerar investerare om det faktiska värdet på goodwill. De kommer också i artikeln fram till, precis som revisorn, att det låter som att det går dåligt för företaget med en nedskrivning. Det finns ett ganska tydligt samband om hur olika aktörer ser på problemet "för lite för sent" och en hel del aktörer tror att införa avskrivningar kan vara lösningen på detta problem.

5.2.2 Tidskrävande och kostsam

IASB skriver själva i sitt DP att nedskrivningsprövningen är kostsam och tidskrävande. Något om förespråkarna för avskrivningar även använder som argument för att återinföra avskrivningsmodellen. Redovisningsspecialisten uppger i intervjun att nedskrivningsprövningen är tidkrävande och att många företag outsourcas nedskrivningsprövningen till konsultföretag. Således är prövningen även kostsam för företagen, inte minst för de som väljer att outsourca. Även Grant Thornton, Deloitte och IBM uttrycker att prövningen kostsam som den är konstruerad nu. Grant Thornton skriver att de internt delade åsikterna kring nedskrivningar till och med främst grundar sig i kostnad kontra nytta-aspekten. De fortsätter att säga att avskrivningar också skulle innebära kostnader och att det inte är säkert att kostnaden reduceras, detta är något som IASBs förespråkare av nedskrivningar även skriver. IBM pekar på att nedskrivningsprövningen behöver utföras årligen, trots att indikation om värdeminskning inte finns. De tror istället att en hybridmodell vore mest kostnadseffektiv. Det råder konsensus kring att nedskrivningsprövningen idag är kostsam. När det kommer till att åtgärda detta skiljer det sig dock åt, dock är majoriteten av alla CL, runt 53%, överens om att nedskrivningsprövningen inte går att signifikant effektivisera utan att öka kostnaden.

5.3 Yttre faktorer

Yttre faktorer är både faktorer som har en påverkan på goodwill men också faktorer som goodwill påverkar.

5.3.1 Harmonisering och jämförbarhet

Ett av argumenten för att återinföra avskrivningar är att möjliggöra bättre jämförbarhet mellan företag som växer organiskt och de som växer genom förvärv. Som Goedhart et al (2017)

nämner är en vanlig orsak till förvärv att förvärvsföretaget har det som strategi för att växa. Eftersom att goodwill är en post som enbart uppkommer i samband med rörelseförvärv så uppstår en skillnad i redovisningen mellan de som växer organiskt eller genom förvärv. Som redovisningsspecialisten berättar i intervjun kan företag som växer organiskt inte ta upp lika mycket kostnader i balansräkningen. Istället kostnadsförs exempelvis utveckling och forskning direkt medan företag som gjort förvärv med motsvarande forskning och utveckling kan ta kostnader flera perioder senare i form av en nedskrivning. BNP Paribas ser att återinförandet av avskrivningar skulle öka jämförbarheten mellan företag.

Goodwill är tänkt att motsvara de ekonomiska fördelarna ett förvärv medför och därför kan en goodwillnedskrivning ses som att förvärvet inte levt upp till de ursprungliga förväntningarna. Som Killins et al (2021) skriver kan en goodwillnedskrivning ses som ett erkännande att ett förvärv varit misslyckat. PwC motsätter sig dock att detta skulle vara syftet med nedskrivningsprövningar, dock anser de att inte heller avskrivningar skulle kunna avspegla hur lyckat förvärvet varit. Även EY menar likt PwC att IASB inte har utformat nedskrivningsprövningen för att kunna avgöra om ett förvärv varit lyckat eller ej. EY menar till och med att det är omöjligt att avgöra genom en nedskrivningsprövning. Finansföretaget Aviva menar att avskrivningar inte skulle tillföra användbar information kring framgången i ett förvärv och använder detta som ett argument för att behålla nedskrivningar. IASB skriver själva att syftet med nedskrivningar inte är att avgöra framgången i ett förvärv men att upplysningskrav troligt hade kunnat fylla den funktionen. Bilden av att den efterföljande redovisningen inte kan avspegla framgången hos ett förvärv strider mot Killins et al (2021) som menar att det är en bidragande faktor till att nedskrivningar ej görs i tid. Således finns en motsättning i den tidigare forskningens bild av vad nedskrivningar av goodwill motsvarar och EY, PwC och IASBs bild.

Det finns en CL som kommer från företag som inte har sitt säte i Europa, och vissa av dem behöver inte heller behöver följa IFRS regelverk. Varför dessa företag valt att ändå svara på DP:t är för att visa sitt intresse i hur regelverket ska utformas för att de ska kunna dra nytta av det. Genom att ha liknande regelverk världen över blir redovisningen mer jämförbar och det blir enklare för företag att jämföra sig med företag inom sin bransch och på så sätt se hur de ligger till på marknaden. Redovisningsspecialisten berättar i intervjun att han anser att det är viktigt att IASB och FASB har samma principer när det kommer till den efterföljande redovisningen av goodwill. Harmonisering och konvergens var även något som IASB ville uppnå 2004 när nedskrivningarna infördes. FASB bestämde år 2020 preliminärt att goodwill ska börja skrivas av igen. Wipro är en av de som anser att IASB bör anpassa sig till detta och hänvisar till det som ett argument för att återinföra avskrivningar. Även KPMG uppmanar IASB att samarbeta med FASB i frågan för att uppnå högre grad av konsekvens vilket användarna drar fördel av.

Paul André et.al (2016) diskuterar i sin artikel hur IFRS och US GAAP skiljer sig åt i olika delar av goodwillposten. Trots att US GAAP är regelbaserat och IFRS principbaserat så är de mycket lika resultat i värderingen av goodwill, det man kunde se skillnad på var att IFRS visade mer rättvisande siffror på avkastningen av tillgångarna. För att ha en fortsatt jämförbar

redovisning av goodwill så påpekas, som i ovanstående stycke att regelverken bör likna varandra.

Institute of Public Accountants (IPA) [Australia] är en av de CL som finns med i empirin som inte utgår från Europa, och de anser att en hybridmodell är hur IASB bör utforma regelverket. Då de själva är verksamma i Australien så berörs de av andra regelverk än bara IFRS, även om de i vissa fall behöver använda sig av IFRS, men de vill också kunna jämföra sin redovisning med europeiska länder. Då de föreslår en hybridmodell, och pekar hårt på att goodwill inte är en tillgång som finns under en obestämd nyttjandeperiod, så kan man anta att deras redovisningssystem skulle gynnas av att inte bara består av nedskrivningsprövningar. Då länder vill kunna jämföra sin redovisning med varandra så vill IPA Australien att Europa ska harmoniseras och vara jämförbart med hur de vill att regelverket ska vara utformat.

5.3.2 Revision

I intervjun med revisorn nämner hon att relationen mellan kund och revisor ofta blir ansträngd i granskningen av goodwillposten. Det beror på att kunden kan uppfatta granskningen ifrågasättande just när man som revisor granskar värderingarna. Som revisor utgör det en extra stor utmaning att godkänna bedömning av framtida värden eftersom att det är svårare att hitta revisionsbevis för. Vidare anser revisorn att det avskrivningar troligtvis skulle underlätta i granskningen av goodwillposten. Deloitte instämmer att nedskrivningarna utgör ett problem vid revisionen. Det ser IAASB också som ett stort revisionsproblem men de ser snarare att problemet uppstår när man använder sig av avskrivningar. De ser att bestämmandet av nyttjandeperioden blir det stora problemet.

Bepari & Mollik (2015) beskriver att revisionen av goodwillposten tenderar att skapa spänningar mellan revisorn och ledningen vilket Revisorns uttalanden och Deloitte's CL stärker. Ayres et al (2018) beskriver att ekonomischefer uppgett att revisionsproblem varit ett av de största problemen vid nedskrivningsprövningarna. Alltså är just revisionsproblemen som uppstår i samband med nedskrivningsprövningen något som både den förberedande enheten och revisorn besväras av. Det går dock inte att tyda ifall konflikterna kring nedskrivningsprövningarna leder till partiskhet från revisorns håll som Ayres et al skriver (2018). Däremot kan man se att revisionsproblemen påverkar Revisorns och Deloitte's preferens när det kommer till avskrivningar av goodwill. Värt att notera är dock att det inte råder konsensus hos de revisorer som skickat in CL. Enbart runt 39% av revisorerna och revisionsbyråerna anser att avskrivningsmetoden är att föredra.

5.3.3 Externa intressenter

En återkommande kommentar hos många av företagen som presenterats i empirin är problemet med att nedskrivningar sker i för liten utsträckning och för sent. Ett exempel är Accounting Standards Committee of Germany (ASCG) som är en av de som påpekar att dagens regelverk gör att nedskrivningar sker för sent, dels för att processen är lång och komplicerad men också att företag har möjlighet att skjuta på när nedskrivningen ska ske. Detta i sin tur påverkar som Hamberg (2014) beskriver aktieägarnas tillit till posten goodwill. Om kostnader uppstår i fel

perioder så blir inte värderingen av företaget sann, vilket gör det svårt för aktieägare att se hur det faktiskt går för företaget. En nedskrivning av goodwill påverkar direkt det egna kapitalet och görs nedskrivningen i för liten utsträckning och i fel period är värderingen av företaget för en aktieägare mycket svår att göra. Det är många företag som ser detta problem med för sena och för små nedskrivningar vilket de även nämner i sina CL, till exempel KPMG, EY, Siemens, IBM och Deloitte. Dessa företag påpekar alla att problemet finns, men det finns delade åsikter hur problemet ska lösas.

5.4 Skillnader mellan aktörer

I den deskriptiva statistiken, som redovisas i avsnitt 4.1, är de få grupper som har en tydlig ståndpunkt i frågan. Bank och bankrepresentanter är 75% för avskrivningar, energiföretag är 88% för avskrivningar och finansföretag är 56% för nedskrivningar. Dessa tre grupper är de enda grupperna med en majoritet i frågan kring avskrivningar kontra nedskrivningar. Det går att anta att de grupperna troligtvis gynnas av den redovisningsmodell de föredrar. De olika aktörernas incitament har en inverkan på deras preferens i frågan. Däremot är grupperna relativt små (under 9 stycken) således är det inte möjligt att dra en slutsats kring vad exempelvis alla energiföretag anser. Att banker och bankrepresentanter samt energiföretag är för goodwillavskrivningar kan tänkas grunda sig i hur tidskrävande och kostsamt nedskrivningsprövningen är. Andra aspekter som kan få företag att vara för avskrivningar är, som tidigare nämnt, att avskrivningar framstår mer neutralt än nedskrivningar. Eftersom att en nedskrivning tillslut troligt kommer behöva göras, kan företag föredra att istället ta de årliga avskrivningarna. Finansföretag är den enda gruppen som med en majoritet är för nedskrivningar. Det är möjligt att finansföretag ser att de gynnas mer av att ha nedskrivningar, trots kostnaderna och tidskonsumtionen. Som nämnt tidigare lämnar nedskrivningar utrymme för hög grad av subjektivitet vilket företag kan använda till sin fördel.

Finns det då några vissa aktörer som gynnas av dagens regelverk? Redovisningsspecialisten berättar i intervjun att han ser ett samband med chefer som har en resultatbaserad bonus och nedskrivningar. Då bonusen baseras på resultatet vill man göra så lite nedskrivningar som möjligt och redovisa ett högt resultat, och därför vill man manipulera det riktiga värdet på goodwill. Det innebär att en VD med resultatbaserad bonus har incitament att skjuta upp en nedskrivning. Detta skapar problem både internt och externt. Väntar företaget för länge med att göra nedskrivningar kan det slå tillbaka senare och det kan istället behövas göra stora nedskrivningar vilket försämrar resultatet mycket mer ett år än om företaget gjort nedskrivningen tidigare. Men även de externa intressenterna får en felaktig bild av företagets resultat, vilket är en intressant post för många investerare och skapar istället osäkerhet hos investerarna. EY ser också en tendens till manipulation av värderingen av goodwill. De ser att det kan finnas en viss överoptimism hos ledningen som gör att man väljer att inte göra en nedskrivning, även om det finns vissa incitament till att det skulle behövas göra. Många av de CL som återfinns i empirin tar upp problemet med att nedskrivningar görs för sent. Till exempel nämns det i KPMG, Deloitte, IBM och Siemens CL och de ser att det är ett återkommande problem. Då det är ledningen och VD:n som tar besluten om nedskrivningarna av goodwill så kan man dra slutsatsen att det i många fall ha att göra med ledningens optimism och

självförtroende. Redovisningsspecialisten nämner i intervjun att även konsultbyråer i dagsläget gynnas av de årliga nedskrivningsprövningarna. Eftersom att en nedskrivningsprövning är tidskrävande och komplex är det flera bolag som outsourcar detta till konsultbyråer som erhåller stora konsultarvoden. Således finns även ett incitament hos företag som erbjuder denna tjänst att behålla nedskrivningsprövningar.

6. Slutsatser

Argumenten går att dela upp i tre delar; redovisningstekniska aspekter, företagsinterna aspekter och yttre faktorer.

De redovisningstekniska aspekterna utgörs främst av hur goodwill som tillgång betraktas. Både internt inom IASBs styrelse och bland övriga aktörer finns en osämja kring om goodwill kan betraktas som en *wasting asset* eller ej. De flesta som anser att goodwill är en *wasting asset* är för avskrivningar och de flesta som är anser att goodwill inte är en *wasting asset* är för nedskrivningar. Ifall avskrivningar skulle återinföras finns även en oro för hur nyttjandeperioden skulle bestämmas, vilket också används som argument för att behålla nedskrivningarna. I nedskrivningsprövningen är både IASB och övriga aktörer överens om att *shielding* är ett fenomen som senarelägger nedskrivningarna. Således är *shielding* stor begränsning vid nedskrivningsprövningen. Det finns även en bild av att företag har svårigheter att genomföra nedskrivningsprövningen som den är tänkt. Exempelvis allokering av goodwill till kassagenererande enheter och värdering av återvinningsvärdet.

De företagsinterna aspekterna som tas upp både av IASB och andra aktörer är att bland annat att ledningens incitament och attityd har en påverkan på nedskrivningsprövningen. IASB beskriver att ledningens överoptimism kan påverka nedskrivningsprövningen utfall. Andra aktörer har också en bild av att subjektivitet i nedskrivningsprövningen kan nyttjas och alterneras till ledningens fördel. Detta utgör en begränsning för nedskrivningsprövningen och anges som argument för att avskrivningsmodellen är att föredra. Både IASB och flera aktörer beskriver att nedskrivningsprövningen är kostsam och tidskrävande för företagen i dagsläget vilket är en klar nackdel för nedskrivningsmodellen.

En av de yttre faktorer som anges som argument för avskrivningar att det skulle möjliggöra bättre jämförbarhet mellan företag som växer organiskt och genom förvärv. Flera aktörer anser att nedskrivningsprövningen inte är utformad för att meddela om ett förvärv varit lyckat eller ej, och bör därför inte heller utvärderas efter hur väl det förmedlar detta. Revisorer har uppgett att nedskrivningsprövningen ofta är en svår punkt i granskningen, dels för att det kan uppstå friktion mellan kund och revisor men också för att goodwillposten är svårbedömd. Dock anser bara 39% av revisorerna att avskrivningar är att föredra framför nedskrivningar. Att nedskrivningarna sker för sent och i för liten utsträckning påverkar aktieägarna i deras värdering av företaget. Det finns dock delade meningar kring hur detta bäst åtgärdas. Flera aktörer pekar även på att IASB bör samarbeta med FASB i frågan kring den efterföljande

redovisningen av goodwill. De pekar på att det är viktigt med ökad grad av harmonisering och konvergens i redovisningen, och de bör ta hänsyn till FASB:s beslut i frågan.

I den deskriptiva statistiken kan vi identifiera tre aktörer med en tydlig ståndpunkt i frågan. Banker och bankrepresentanter samt energiföretag är för avskrivningar och finansföretag är för nedskrivningar. Resultatet kan dock inte representera dessa grupper generellt på grund av det begränsade urvalet. Övergripande sett är dock 49% av alla aktörer för avskrivningar. Olikheterna i åsikterna kan grunda sig i de olika incitamentsstrukturerna. Det finns företag i olika branscher som kan dra nytta av regelverket genom att värdera goodwill till sin fördel med olika argument. Det skulle kunna vara en VD med resultatbaserad bonus som då redovisar högre resultat genom att argumentera för att inte göra en nedskrivning. Det i sin tur leder till högre bonus det året och gynnar VD:n som får ut sin bonus. Förvärvsföretag som gör nedskrivningar för sent gynnas på kort sikt då resultatet de närmaste åren inte minskar till följd av en nedskrivning, och skapar en positiv syn på företaget hos externa intressenter. Detta leder till ett högre resultat på kort sikt, men på lång sikt kommer nedskrivningen av goodwill tillslut behöva göras vilket jämnar ut resultatet. Eftersom att nedskrivningsprövningen utgörs av subjektiva bedömningar och antaganden om framtiden, kan förvärvsföretag till viss del alternera utfallet av nedskrivningsprövningen beroende på deras incitament. Således är det också troligt att förvärvsföretag gynnas av att goodwill ska redovisas med hjälp av nedskrivningar.

Andra aktörer som kan gynnas av nedskrivningar är företag som vill redovisa bättre resultat senare år. De kan välja att göra större nedskrivningar tidigt för att inte behöva göra det senare år, det vill säga ta ett *big bath*. Detta ger inte en rättvisande bild av värdet på goodwill det året om nedskrivningen som görs är för stor, men är något som företag idag kan utnyttja och gynnas av i framtida resultat.

6.1 Vidare forskning

Något som återkommit under uppsatsprocessen vid flera tillfällen är investerares brist av intresse i goodwill. Fondförvaltare som är ansvariga för fonder med stora innehav i förvärvsföretag med väsentliga goodwillposten har vid förfrågan om intervju svarat att de inte har relevant kunskap i området. Flera CL återkommer till att en viktig del i frågan kring avskrivningar kontra nedskrivningar är att välja den modell som tillför mest användbar information för användarna av de finansiella rapporterna, det vill säga bland annat investerare. Däremot är det förhållandevis få investerare, 10 av 156, som svarat på IASB:s DP i frågan. SwissHoldings (2020) skriver till och med i sitt CL angående avskrivningar kontra nedskrivningar: *“The information provided to users does not become more useful either way, it rather remains equally useless”*. Förslag för vidare forskning i området är vad bristen på intresse i goodwillposten hos investerare beror på och vad de har för konsekvenser i värderingen av företag.

Källförteckning

Förordningar

1126/2008/EG. *IAS 36 Nedskrivningar*. International Accounting Standards Board (IASB).

495/2009/EG. *IFRS 3 Rörelseförvärv*. International Accounting Standards Board (IASB).

Böcker

Patel, R. Davidsson, B. 2019. *Forskningsmetodikens grunder; att planera genomföra och rapportera en undersökning*. Upplaga 5. Studentlitteratur AB.

Hemsidor

Buisman, J. (2007). *Blir IFRS globalt redovisningsspråk?* Balans, nr 4. Far online.
https://www.faronline.se/dokument/balans/2007/nr-4/balans_2007_n04_a0028/

[Hämtad 2021-11-23]Goedhart, M., Koller, T. & Wessels, D. (2017). *The six types of successful acquisitions*. McKinsey.

<https://www.mckinsey.com/business-functions/strategy-and-corporate-finance/our-insights/the-six-types-of-successful-acquisitions>

[Hämtad 2021-11-26]

IFRS Foundation (2021). *How we set IFRS® Accounting Standards*.

<https://www.ifrs.org/about-us/how-we-set-ifrs-standards/>

[Hämtad 2021-01-04]

IFRS Foundation (2020). *Goodwill and impairment - About*.

<https://www.ifrs.org/projects/work-plan/goodwill-and-impairment/#about>

[Hämtad 2021-11-16]

Lorentzon, J. Ekberg, M. (2007). *Missbruk av goodwill, en fråga för revisorerna*. Aktiespararna. <https://www.aktiespararna.se/Artikelarkiv/Repotage/2007/maj/Missbruk-av-goodwill--en-fraga-for-revisorerna>

[Hämtad 2021-11-16]

Lugo, D. (2020). *FASB to Reintroduce Amortization of Goodwill for Public Companies*. Thomson Reuters Tax & Accounting.

<https://tax.thomsonreuters.com/news/fasb-to-reintroduce-amortization-of-goodwill-for-public-companies/>

[Hämtad 2021-12-29]

PWC. (2021). *Väsentliga skillnader mellan K3 och IFRS*. <https://www.pwc.se/sv/finansuell-rapportering/vasentliga-skillnader-mellan-k3-ifrs.html>

[Hämtad 2021-11-23]

Artiklar

André, P. Filip, A. & Paugam, L. (2016). Examining the Patterns of Goodwill Impairments in Europe and the US. *Accounting in Europe*, 13 (3). Ss, 329-352. Doi: 10.1080/17449480.2016.1260748

Ayres, D., Neal, T., Reid, L. & Shipman, J. (2018). Auditing Goodwill in the Post-Amortization Era: Challenges for Auditors. *Contemporary Accounting Research*, 36(1), ss. 82-107. doi: 10.1111/1911-3846.12423.

Bepari, M. & Mollik, A. (2015). Effect of audit quality and accounting and finance backgrounds of audit committee members on firms' compliance with IFRS for goodwill impairment testing. *Journal of Applied Accounting Research*, 16(2), ss. 196-220. doi: 10.1108/JAAR-05-2013-0038.

Eloff, A-M. & de Villiers, C. (2015) The value-relevance of goodwill reported under IFRS 3 versus IAS 22, *South African Journal of Accounting Research*, 29(2), 162-176, doi: 10.1080/10291954.2015.1006485

Hamberg, M & Beisland, L-A. (2014). Changes in the value relevance of goodwill accounting following the adoption of IFRS 3. *Journal of international Accounting, Auditing and taxation*, 23. doi: 10.1016/j.intaccudtax.2014.07.002

Jordan, C. & Clark, S. (2015). Do New CEOs Practice Big Bath Earnings Management Via Goodwill Impairments?. *Journal of Accounting and Finance*, 15(7). ss. 11-21.

Johansson, S-E., Hjelström, T. & Hellman, N. (2016). Accounting for goodwill under IFRS: A critical analysis. *Journal of International Accounting, Auditing and Taxation*, 27, ss. 13–25. doi: 10.1016/j.intaccudtax.2016.07.001

Killinsa, R., Ngob, T. & Wanga, H. (2021). Goodwill impairment and CEO overconfidence. *Journal of Behavioral and Experimental Finance*, 29, artikel 100459. doi: 10.1016/j.jbef.2021.100459

Petersen, C. & Plenborg, T. (2010). How Do Firms Implement Impairment Tests of Goodwill?. *Abacus*, 46(4), ss. 419-446. doi: 10.1111/j.1467-6281.2010.00326.x

Förklaringar/ förkortningar

IFRS: International Financial Reporting Standards

US GAAP: Generally Accepted Accounting Principles in the United States

IASB: International Accounting Standards Board

FASB: Financial Accounting Standards Board

EBITDA: Earnings Before Interest, Taxes, Depreciation and Amortization

Big-4: De fyra största revisionsföretagen; EY, PwC, Deloitte och KPMG.

IFRS 3: Rörelseförvärv

IAS 36: Nedskrivningar

DP: Discussion paper

CL: Comment letters

Bilagor

Bilaga 1 Discussion paper

Bilaga 2 Comment letters källförteckning

Bilaga 3 Intervjuer